

TYGODNIK SANOCKI

TYGODNIKSANOCKI.PL

PISMO SAMORZĄDOWE

f /TYGODNIK.SANOCKI

16 WRZEŚNIA 2022 R. | NR 37 (1635) | CENA: 3,50 zł, w tym 5% VAT | nr indeksu 338907 | ISSN 1232-6534 | PKWiU 58.14.11.0 | Nakład 1000 egz.

Czy czeka nas wzrost opłat za usługi komunalne?

Ceny energii elektrycznej mocno w górę

Od stycznia za prąd będziemy płacić znacznie więcej. Cena energii zapowiada wzrost wydatków o blisko 450% w stosunku do bieżącego roku. Czy w związku z tym wzrosną opłaty za inne usługi komunalne?

3

PODPISANO UMOWĘ

Powstanie nowy pasaż handlowy

3

SANOCKA STRAŻ POŻARNA

Obchody 150-lecia działalności SSP

8-9

SPORT | HOKAJ

Inauguracja bez punktów

12

Forum Ekonomiczne w Karpaczu

Rosnące ceny energii to wyzwanie dla samorządów

Na zaproszenie organizatorów burmistrz Tomasz Matuszewski reprezentujący Miasto Sanok uczestniczył w Forum Ekonomicznym w Karpaczu. Forum odbyło się pod hasłem „Europa w obliczu nowych wyzwań”. Udział wzięli w nim przedstawiciele rządu, samorządowcy, eksperci, ludzie nauki, kultury, sportu.

Zorganizowane po raz XXXI Forum jest obecnie największą w Europie Środkowo-Wschodniej platformą spotkań, dyskusji o perspektywach rozwoju gospodarczego, bezpieczeństwie, energetyce, współczesnych wyzwaniach i zagrożeniach. Forum daje możliwość wymiany doświadczeń, ale najmocniejszą stroną tej konferencji są prezentacje konkretnych rozwiązań i sposobów przewyższania kryzysów. Burmistrz brał czynny udział w wielu ciekawych panelach dyskusyjnych, udzielając wywiadów do ogólnopolskich mediów na temat inwestycji, jakie realizowane są w Sanoku oraz działań, jakie podjęto w obszarze dekarbonizacji systemu ciepłowniczego.

– Wiele rozmów, które udało się przeprowadzić z samorządowcami oraz przedstawicielami rządu jednoznacznie pokazują kierunek bardzo dużego wzrostu cen energii oraz surowców energetycznych, przed którym nie jesteśmy w stanie się obronić. Szanowni państwo obecny wzrost cen, wymusi na wszystkich samorządach i jego podmiotach podjęcie drastycznych działań związanych z szukaniem oszczędności i rozwiązań, które pozwolą nam wszystkim przetrwać kolejny rok. Przed samorządami bardzo duże wyzwania związane z tworzeniem budżetu. Na dziś – w rozmowach, jakie udało mi się przeprowadzić, nie usłyszałem od wóldarzy miast słów optymistycznych

w tym obszarze. Od kilku miesięcy przygotowujemy się do stworzenia działań mających na celu oszczędności w obszarze energetyki w każdej jednostce podległej oraz spółkach – napisał burmistrz na swoim profilu społecznościowym.

W roku 2022 koszty energii na MOSiR-ze wyniosą około 4 mln zł (obecna cena za 1 MWh – 359,60 zł). Natomiast cena na rok 2023 1 MWh to 1960 zł, co daje nam kwotę prawie 18 mln złotych za energię na samym MOSiR-ze. Jest to prawie dwukrotny roczny budżet całego ośrodka sportu, bez kosztów energii, z którego tak chętnie korzystają sanocjanie.

Tak samo przedstawiają się koszty energii elektrycznej

w Spółce SPGK Sanok, które wzrosną o 445%. W tym roku Spółka SPGK poniosła koszty energetyczne w wysokości 3,5 mln złotych, natomiast w kolejnym 2023 kwota, jaką musi zabezpieczyć na ten cel, kształtować się będzie w granicach 18 mln zł. Czy samorządy takie jak Sanok i podległe im jednostki są w stanie to udźwignąć? Dziś mówi się jednoznacznie, że nie.

– Liczymy jeszcze na działania rządu i pomoc jaka powinna być ukierunkowana na światową sytuację energetyczną, z którą przyszło nam się zmierzyć. Problem ten dotyczy wszystkich samorządów tym samym mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych. My z pewnością nie podajemy się, podejmujemy kolejne działania związane z dekarbonizacją systemu, montażem kotła na biomasę (33 mln zł), który spowoduje obniżenie kosztów poniesionych w związku z emisją CO₂. Powołaliśmy pierwszą samorządową Spółkę Wodorową i tworzymy dokumentację projektową dla tej inwestycji. Przeprowadziliśmy wiele rozmów i podjęliśmy działania związane z pozyskaniem partnerów biznesowych do tego przedsięwzięcia. Stoimy przed ogromnymi wyzwaniami i wspólne dążenie do przewyższenia kryzysu i poszukiwanie rozwiązań może pozwolić nam wytyczyć drogę, która będzie bezpieczna. Ceny energii szaleją także w całej Europie. W większości państw europejskich ceny prądu rosną tak samo jak w Polsce – dodał burmistrz.

W najbliższych dniach burmistrz przedstawi działania, jakie zostaną podjęte w mieście w związku z cenami rynkowymi za energię elektryczną.

Miasto Sanok

Nabór kandydatów

12 września ruszył nabór kandydatów do Sanockiej Rady Seniorów. Rada będzie liczyła 7 osób. Mogą zgłaszać się do niej przedstawiciele osób starszych, którzy ukończyli 60. rok życia, organizacji pozarządowych, działających na rzecz osób starszych lub zrzeszających osoby starsze, zamieszkujące miasto Sanok.

Zgłoszenia można dokonać, wypełniając formularz, którego wzór stanowi załącznik nr 1. Do formularza należy dołączyć oświadczenie kandydata o wyrażeniu zgody na kandydowanie, który stanowi załącznik nr 3.

Zgłoszenia kandydata – przedstawiciela organizacji pozarządowych, działających na rzecz osób starszych lub zrzeszających osoby starsze należy dokonać, wypełniając formularz, którego wzór stanowi załącznik nr 2. Do formularza należy dołączyć oświadczenie kandydata o wyrażeniu zgody na kandydowanie, która stanowi załącznik nr 3 oraz dokument potwierdzający delego-

wanie kandydata we właściwym trybie przez przedstawicieli organizacji pozarządowych.

Wypełnione formularze zgłoszeniowe wraz z wymaganymi załącznikami należy złożyć do 12 października br. w Biurze Obsługi Klienta lub listownie na adres: ul. Rynek 1, 38-500 Sanok w zamkniętej kopercie z dopiskiem „Nabór do Sanockiej Rady Seniorów”. Dodatkowych informacji udziela pracownik Wydziału Spraw Społecznych i Obywatelskich Urzędu Miasta w Sanoku, nr tel. 134652827.

Treść ogłoszenia i załączniki do pobrania na stronie miasta lub „TS”.

ew

Apteki pełniące dyżury

Od 12.09.2022 r. do 19.09.2022 r.

Apteka Pogodna ul. Pogodna 1

Od 19.09.2022 r. do 26.09.2022 r.

Apteka Pod Kasztanem

ul. Przemyska 24

SDK

Con Amore – porcelanowa rocznica

Koncert Jubileuszowy z okazji 20-lecia Zespołu Con Amore odbył się w niedzielę 11 września.

Zespół Con Amore został założony w 2000 roku przez Grażynę Dziok, która jest kierownikiem artystycznym zespołu oraz pełni rolę dyrygenta. Zespół zrzesza dzieci i młodzież grającą na instrumentach smyczkowych. Celem spotkań jest wspólne muzykowanie, rozwijanie wyobraźni muzycznej, poznawanie różnorodnej, bogatej literatury kameralnej i promowanie muzyki smyczkowej. Zespołowi towarzyszą pianiści, instrumenty dęte i perkusja, które wzbogacają brzmienie zespołu.

Na jubileuszowym koncercie słuchacze mogli usłyszeć utwory klasyczne, lecz nie zabrakło muzyki rozrywkowej i filmowej. W repertuarze Con Amore można było usłyszeć takie hity jak Bohemian Rhapsody (Queen) czy Billie Jean (Michael Jackson). Oprócz wyżej wspomnianych gości mogli wsłuchać się w muzykę z filmów „Harry Potter”, „Star Wars”, „Piraci z Karaibów” czy „Noce i Dnie”.

Z okazji 20-lecia istnienia zespołu Con Amore burmistrz Tomasz Matuszewski złożył Grażynie Dziok, kierownik artystycznej podziękowania za zaangażowanie w pracę z uzdolnioną artystycznie młodzieżą.

– Gratuluję konsekwencji w działaniu, kreatywności oraz cennej umiejętności osiągania doskonałych efektów w pracy pedagogicznej w atmosferze zrozumienia i przyjaźni. Wizyta w urzędzie była okazją do złożenia podziękowań za uświetnianie wydarzeń kulturalnych w Sanoku i poza naszym miastem. Najlepszym przykładem uznania zasług pani kierownik oraz zespołu Con Amore jest sympatia słuchaczy i owacje po występach, a także pozytywne recenzje w mediach. Jeszcze raz gratuluję wspaniałych koncertów, życząc wielu sukcesów artystycznych oraz satysfakcji z wykonywanej pracy.

ew

„Tygodnik Sanocki”

Pismo samorządowe

redakcja@tygodniksanocki.pl

tygodniksanocki.pl

/tygodniksanocki

Wydawca: Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku | Adres redakcji: 38-500 Sanok, ul. Rynek 10, tel. 13-463-16-34, kom. 697 979 971

Redaktor naczelna: Emilia Wituszyńska | Redaguje zespół: Bartosz Błażewicz – b.blazewicz@tygodniksanocki.pl,

Dominika Czerwińska – czerwinska-d@wp.pl, Edyta Wilk – edytawilk@tygodniksanocki.pl

Współpracują: Tadeusz Krotos, Lidia Tul-Chmielewska, Szymon Jakubowski

Redakcja techniczna: Andrzej Borowski | Korekta: Teresa Nater

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i poprawiania tekstów, własnych tytułów i śródtytułów. W sprawie reklam i ogłoszeń zapraszamy do biura ogłoszeń od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. Za treść ogłoszeń, reklam i listów redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do odmowy przyjęcia ogłoszenia. Objętość listów nie powinna przekraczać trzech czwartych strony maszynopisu. Teksty opracowane na komputerze przyjmujemy jedynie na nośnikach cyfrowych lub pocztą elektroniczną. Numery archiwalne do nabycia w redakcji. Prenumerata – tel. 13 463 16 34 lub oddziały „Ruch” SA.

Biurow reklam i ogłoszeń:

tel. 13-463-16-34

Druk:

Polska Press Sp. z o.o. Oddział Poligrafia
ul. Domaniewska 45, 02-672 Warszawa
Drukarnia w Sosnowcu, ul. Baczyńskiego 25a
41-203 Sosnowiec

Czy czeka nas wzrost opłat za usługi komunalne?

Energia elektryczna mocno w górę

Od stycznia za prąd będziemy płacić znacznie więcej. Cena energii zapowiada wzrost wydatków o blisko 450% w stosunku do bieżącego roku. Czy w związku z tym wzrosną opłaty za inne usługi komunalne?

Jak podaje burmistrz Sanoka Tomasz Matuszewski na oficjalnym profilu: Grupa zakupowa to zrzeczenie podmiotów, które dokonują zakupu za pośrednictwem jednego przedsiębiorstwa w celu osiągnięcia silniejszej pozycji w negocjacjach z dostawcami oraz uzyskania lepszych warunków handlowych. Krośnieński Holding Komunalny jest liderem Grupy Zakupowej zrzeszającej także podmioty z terenu Sanoka. Wartość przetargu z 2021 r. przy wolumenie ok. 80 000 MWh wyniosła ok. 28,2 mln zł (netto), a wartość obecnego przetargu przy wolumenie ok. 54 000 MWh, czyli mniejszym, wynosi blisko 102 mln zł (netto). Wzrost kosztów energii jest olbrzymi, ale jednak członkowie Grupy Zakupowej podjęli decyzję o zakontraktowaniu energii po cenach, jakie zaferowano w postępowaniu przetargowym, ponieważ ryzyko ich dalszego wzrostu jest bardzo duże. Na Towarowej Giełdzie Energii wahania cen energii elektrycznej są ogromne. W ostatnich dniach ceny energii elektrycznej z dostawą na rok 2023 sięgały niemal 2 600 zł/MWh. Miasto ma zabezpieczoną energię dla całej Grupy Zakupowej na rok 2023, ale jest to bardzo droga energia.

Podwyżka cen prądu będzie dotyczyła nie tylko urzędu i jednostek podległych, ale także wszystkich podmiotów, wśród nich są m.in. spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe oraz przedsiębiorstwa.

Jednak, jak wspomniano wyżej, wzrost cen energii elektrycznej to nie tylko kłopot samorządów, ale obawa dla mieszkańców miast. Co dla nich znaczą rosnące ceny i czego mają się spodziewać w nadchodzącym roku? Zaprośiliśmy na rozmowę prezesa SPGK Krzysztofa Jarosza, dla którego to przedsiębiorstwa wysoki wzrost cen za energię elektryczną również będzie wiązał się z podwyżkami w obszarze komunalnym.

esw

Prezes SPGK
Krzysztof Jarosz

Panie Prezesie, niedawno dowiedzieliśmy się, że została podpisana umowa na dostawę prądu na rok 2023 – do przetargu w imieniu Grupy Zakupowej, w której jest także Sanok, stanął Krośnieński Holding Komunalny. Wiemy, że ma być to bardzo drogi prąd – jest mowa o wzroście cen o 450 procent. Co to oznacza dla SPGK?

Nowa cena energii spowoduje bardzo duży wzrost kosztów po stronie SPGK. Nominalnie spółka zapłaci ponad 10 mln zł więcej za energię elektryczną (wzrost z 3,5 mln na 14 mln zł!).

Teraz pytanie, które zadają sobie sanocznicy: co to oznacza dla mieszkańców? W jakich obszarach mogą się spodziewać podwyżek?

Wzrost ceny energii będzie miał wpływ na cenę realizowanych usług, przede wszystkim opłatę za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków oraz na cenę ciepła. W związku z tak dużym wzrostem ceny energii, ale również ceny węgla (Ciepłownia zapłaciła również 10 mln zł więcej za węgiel na zbliżający się sezon – 16 mln zł zamiast 6 mln zł) będziemy wnioskować wzrost wysokości taryf. Dokładne wartości podamy po zatwierdzeniu taryf przez Urząd Regulacji Energetyki – taryfa na ciepło, oraz przez PGW Wody Polskie – taryfa na wodę i odprowadzanie ścieków.

Czy możemy cokolwiek zrobić, aby kryzys energetyczny dotknął nas w jak najmniej dotkliwy sposób?

W krótkim terminie nie ma dobrych rozwiązań – trzeba będzie bardziej oszczędzać na zużyciu wody czy oszczędzając energię cieplną. W dłuższej perspektywie należy przystosować się do nowych warunków i wybrać jak najlepsze rozwiązania. Jako spółka miejska jesteśmy w trakcie realizacji dużej inwestycji kotła na biomasę. Pozwoli to na zakup po atrakcyjniejszej cenie biomasy (zrębki drzewnej) w celu produkcji ciepła dla mieszkańców, jak również odciążą spółkę w kwestii opłat za emisję dwutlenku węgla. W 2022 r. opłaty za emisję CO₂ dla SPGK to ponad 7 mln zł. Dzięki inwestycji w kocioł na biomasę ograniczymy emisję o połowę i adekwatnie o tyle zmniejszymy wspomnianą opłatę, co pozytywnie przełoży się na wysokość taryfy. Chcemy zrealizować Projekt Wodorowy w Sanoku, który da nam szansę na produkcję energii i ciepła z własnych zasobów i w efekcie zoptymalizowanie kosztów operacyjnych wobec dynamicznie zmieniającej się sytuacji na rynku energii w Polsce i na świecie.

Inwestycja w gospodarke

W 2024 roku powstanie pasaż handlowy

14 września br. w Sali Herbowej Urzędu Miasta burmistrz Sanoka podpisał umowę z prezesem spółki La Strada na budowę łącznika obwodnicy Sanoka (DK 28) z drogą powiatową nr P2212R (ul. Okulickiego) w Sanoku i uzbrojeniem terenu – 1 etap. Podpisaniu umowy towarzyszył dyrektor ds. rozwoju relacji społecznych Banku Gospodarstwa Krajowego Piotr Olszówka. Realizacja zadania nastąpi w formule „zaprojektuj – zbuduj”. Wartość inwestycji opiewa na kwotę 11 182 600,00 zł. Jej realizacja pozwoli na uzbrojenie 15 ha terenów. Inwestycja realizowana jest w ramach dofinansowania z Programu Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Inwestycja obejmuje budowę jednojezdniowej drogi łącznikowej o nawierzchni bitumicznej na odcinku od km 0+002.50 do km 0+932.85 (od skrzyżowania z ul. Okulickiego do połączenia z projektowanym odcinkiem drogi łącznikowej wykonywanym w ramach koncepcji programowej obwodnicy), drogi dojazdowej, ciągu pieszego z kostki brukowej betonowej o szerokości 2.0 m, na odcinku od początku opracowania, do przecięcia z projektowaną ulicą klasy L, zjazdów do istniejących działek oraz elementów systemu odwodnienia (rowy, przepusty, ścieki z prefabrykowanych elementów betonowych).

– Pierwsi inwestorzy zainteresowani uruchomieniem w tej strefie przedsiębiorstw już opracowują projekty. Trwają rozmowy z kolejnymi inwestorami z branży poligraficznej i metalowej. Głęboko wierzę, że uzbrojony teren szybko zostanie zabudowany przez inwestorów – komentuje burmistrz Tomasz Matuszewski.

Na wspomnianych wyżej terenach powstał również plan zagospodarowania. Według uzyskanych informacji powstanie tam duży pasaż handlowy składający się z 5 budynków o łącznej powierzchni ok. 11 500 m², w których znajdzie się 16 lokali, restauracja typu drive-thru oraz parkingiem dla nie-

mal 500 samochodów. Planowane otwarcie nastąpi w 2024 r.

– Oddany przed rokiem łącznik otworzył nowy obszar do zagospodarowania. Mieszkańcy sami podczas trwającej budowy wskazywali na brak obiektów sklepowych i gastronomicznych, z których mogliby skorzystać. Obwodnica Sanoka oraz inwestycje drogowe towarzyszące, które już zrealizowaliśmy lub zrealizujemy, jak łącznik do ronda Beksińskiego czy Okulickiego, otwierają nam wciąż dostęp do terenów inwestycyjnych – komentuje na swoim profilu w mediach społecznościowych burmistrz Tomasz Matuszewski.

esw

PASAŻ
SANOCKI

Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku

BEKSIŃSKI

na pograniczach sztuki

10. edycja konferencji naukowej „Na Pograniczach Kultur i Narodów”

Dyskusja z udziałem:

- prof. dr hab. Tomasza Chomiszczaka
- Wiesława Banacha
- Doroty Szomko-Osekowskiej

16 września (w piątek) o godz. 17:00
Muzeum Historyczne w Sanoku, Sala 25 Obrazów

mh SANOK

ZARZĄD TOWARZYSTWA SPORTOWEGO „SANOCZANKA” ZAPRASZA

NA MIĘDZYNARODOWY TURNIEJ PIŁKI SIATKOWEJ JUNIOREK MŁODSZYCH

O PUCHAR BURMISTRZA MIASTA SANOKA Z UDZIAŁEM DRUŻYN:

ŠK ELBA PREŠOV
KS VOLLEY GORLICE
UKS JEDYNKA TARNÓW
TS „SANOCZANKA” SANOK

18 WRZEŚNIA 2022 R.
GODZ. 9:00

SALA SPORTOWA SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 9 W SANOKU UL. JANA PAWŁA II 25

WSTĘP WOLNY

MIEJSKA STACJA PALIW
CZYNNĄ TAKŻE W NIEDZIELĘ

VEGE

KANAPKI

HOT-DOG

VEGE + CLASSIC

KAWA

NAJLEPSZA

SPK

Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.

OTWARTE:

GODZ.: 8:00 - 15:30

Wizyta laureatów konkursu „Wir sind im Herzen Europas” w Reinheim

Żywe partnerstwo Reinheim – Sanok!

Wyjazd był nagrodą za uzyskanie tytułu laureata w konkursie „Wir sind im Herzen Europas”, który w tym roku został przeprowadzony przez Szkołę Podstawową nr 1 w Sanoku. Uczestnikami dwutygodniowego wyjazdu (21 sierpnia do 4 września) byli uczniowie sanockiej „Jedynki” – Krystian Piławski i Franciszek Serafin oraz Szkoły Podstawowej nr 3 – Adam Zwolenik pod opieką nauczycielki Karoliny Serafin. Stowarzyszenie pokryło koszty podróży z Sanoka do Reinheim, kieszonkowe oraz bezpłatne zakwaterowanie z wyżywieniem w niemieckich rodzinach.

20 sierpnia 2022 r. wyruszyliśmy z Rzeszowa do Frankfurtu nad Menem. Stał nad nami pociąg „Odenwaldbahn” w 40 minut bez przesiadek dojechaliśmy do Reinheim, gdzie czekały już na nas rodziny goszczące: Rosemary Rainals oraz Reinhold i Eva Kegel. Niedzielne popołudnie było czasem wspólnego grillowania i stanowiło doskonałą okazję do bliższego poznania się. Obecny na spotkaniu był również Manfred Mack, były pracownik Niemieckiego Instytutu Spraw Polskich – biegle mówiący po polsku.

Dwa kolejne tygodnie upłynęły pod znakiem wzorowej współpracy pomiędzy Centrum Młodzieży (JUZ) miasta Reinheim, szczególnie w osobie Siggie Elsner, a Stowarzyszeniem Partnerskim. JUZ zaoferowało zatrudnienie sanockich chłopców jako praktykantów w drugiej turze „Reinheimer Ferienspiele” (odpowiednik sanockich półkolonii).

Adam, Franek i Krystian pomagali starszym opiekunom z Reinheim organizować atrakcje dla dzieci w wieku od 7 do 12 lat. Chłopcy zostali przyporządkowani do 3 różnych grup, w których przeprowadzali lekcje języka polskiego, gry integracyjne lub pomagali w porządkowaniu miejsc spotkań i placu zabaw. Za swoją pracę otrzymali 210 euro kieszonkowego.

Weekend chłopcy mieli dla siebie i wówczas z opiekunem z Polski zaplanowali

Dzięki zaproszeniu Partnerskiego Stowarzyszenia w Reinheim, burmistrza miasta Reinheim Manuela Feicka oraz wsparciu burmistrza Sanoka Tomasza Matuszewskiego trzech młodych sanoczan miało możliwość spędzić niezapomniane chwile w mieście partnerskim Sanoka – Reinheim.

wycieczki po okolicy. Bilet za 9 euro umożliwił im bezstresowe zwiedzanie takich miast jak Heidelberg – najstarsze miasto uniwersyteckie w Niemczech, Darmstadt, Michelstadt i Frankfurtu. W oddalonym o 17 km Darmstadt, podziwiali architekturę i zabytki tego secesyjnego miasta, m.in.: Kaplicę Rosyjską, Wieżę Ślubów czy też ostatnie dzieło Hundertwasser Waldspirale. W mieście Goethego – Frankfurtu nad Menem zwiedzili m.in. lościół Świętego Pawła (miejsce obrad parlamentu w dobie Wiosny Ludów), Katedrę Cesarzą, imponujące swoją nowoczesnością centrum bankowe oraz most Eisener Steg. Program turystyczny uzupełniła starówka – Römer.

Cały pobyt uzupełnił popołudniowe wizyty na basenie czy też rozmowy na tarasie w ogrodzie z goszczącymi rodzinami. Tematów było mnó-

stwo, na przykład różne systemy edukacji w Polsce i Niemczech, ulubione potrawy, popularne miejsca turystyczne w obu sąsiednich krajach, ale poruszono też delikatne tematy, takie jak religia czy migracja. Ten czas w niemieckich domach był wspaniałą okazją do bliższego poznania naszych zachodnich sąsiadów, a także sposobnością do szlifowania języka niemieckiego.

We wtorek 30 sierpnia burmistrz Manuel Feick zaprosił wszystkich do ratusza. Podczas spotkania rozmawiano nie tylko o dotychczasowych doświadczeniach, ale także o nadchodzących projektach: trójnarodowym obozie młodzieżowym w Sanoku czy zaproszeniu na „mini mistrzostwa” w lipcu 2023 r. w Reinheim.

Dni spędzone w Niemczech były znakomitą okazją do nawiązania wspaniałych przyjaźni, poznania kultury

i obyczajowości naszych zachodnich sąsiadów. Wyjazd ten pozwolił rozwijać umiejętności lingwistyczne sanockiej młodzieży i uświadomił jej, jak ważną rolę odgrywa nauka języków obcych. Miejmy nadzieję, że nawiązane znajomości będą owocować w przyszłości, zarówno dla sanoczan, jak i mieszkańców partnerskiego miasta – Reinheim.

Pragniemy w tym miejscu podziękować Stowarzyszeniu Partnerstwa w Reinheim, które zadbało o wiele atrakcji, rodzinom w Niemczech, które przyjęły nas pod swój dach i zaoferowały nam swoją gościnność, pani Siggie Elsner, która koordynowała aktywność chłopców w zajęciach oraz panu burmistrzowi Manuelowi Feick za poświęcenie nam swojego popołudnia.

Ten pobyt zostanie na długo w naszej pamięci, za co serdecznie dziękujemy.

Karolina Serafin

21 batalion logistyczny

Święto „sanockiego” batalionu

23 września w Sanoku 21 batalion logistyczny 21 BSP będzie obchodził swoje święto batalionowe. Data nie jest przypadkowa, bowiem batalion jest spadkobiercą tradycji 2 psp, który swoje święto, na pamiątkę boju pod Kuźnicą w 1920 r., obchodził tego dnia. Główną częścią uroczystości będzie uroczysty apel na sanockim Rynku, który rozpocznie się w samo południe. Będzie wręczanie odznaczeń, koncert orkiestry wojskowej i defilada. Będą również momenty podniosłe, w tym złożenie kwiatów pod pomnikiem „Synom Ziemi sanockiej” i msza św. w kościele pw. Przemienienia Pańskiego.

Zadbane również o możliwość bliższego zapoznania się z zbrojeniem wojskowym, dzięki wystawie sprzętu zorganizowanej na placu Harcerskim. Będzie można z bliska obejrzeć trzy rodzaje Rosomaków, wozy wsparcia technicznego, wyrzutnie rakietowe Poprad,

roboty rozpoznawcze oraz zasmakować żołnierskiej grochówki i kielbasy. Tuż obok na chodniku przy ul. Piłsudskiego swoje namioty rozstawią Wojska Obrony Terytorialnej, Wojskowego Centrum Rekrutacji oraz Agencji Mienia Wojskowego.

Całość święta przypada w dziesiątą rocznicę otrzymania przez 21 batalion sztandaru, którego fundatorem byli mieszkańcy powiatu sanockiego, co było bezpośrednim nawiązaniem do przedwojennej tradycji. Batalionowi w uroczystościach, będzie

towarzyszyła replika sztandaru 2 Pułku Strzelców Podhalańskich (oryginał znajduje się w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie), którą będzie można oglądać w sanockim Muzeum Historycznym do 10 listopada 2022 r.

mn

PTTK Sanok

IV Międzynarodowy Letni Zlot Turystów

Już po raz IV odbył się Międzynarodowy Letni Zlot Turystów. Tym razem goście z Polski, Słowacji, Czech i Węgier przebywali w Ustrzykach Górnych. Turyści mieli okazję poznać urokliwe Bieszczady. Choć pogoda nie była łaskawa, to wszyscy zgodnie podkreślali, że był to najlepszy zlot, jaki odbył się do tej pory.

IV Międzynarodowy Letni Zlot Turystów zorganizowało Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze Zarząd Oddziału „Ziemia Sanocka” w Sanoku. Turyści gościli od 8 do 11 września w Hotelu Górskim PTTK w Ustrzykach Górnych. Celem zlotu jest wymiana doświadczeń i integracja organizacji turystycznych z Polski (PTTK), Słowacji (Klub Słowackich Turystów), Czech (Klub Czeskich Turystów) i Węgier (Węgierskie Stowarzyszenie Naturalne) oraz prezentacja walorów turystyczno-krajoznawczych Bieszczadów. Jedni wolą morze, drudzy jeziora, a jeszcze inni kochają góry, które są dostępne niemal w każdej porze roku. Turystyczne wędrówki to nie tylko możliwość obcowania z naturą, to także okazja do poznania siebie, pokonania swoich słabo-

ści, a także poznania nowych i ciekawych osób, bowiem właśnie w górach człowiek poznaje drugą osobę najlepiej. Przekonali się o tym uczestnicy Zlotu, którzy pokonywali górskie szczyty podczas ulewnych deszczy. W czwartek, 8 września uroczystego otwarcia Zlotu dokonał Stanisław Sieradzki, prezes Zarządu PTTK „Ziemia Sanocka” Oddział w Sanoku, a tym samym komandor Zlotu.

– Bieszczady to prawie początek zachodniej strony Karpat wschodnich, wspianych pięknych gór, a nas łączy umiłowanie do gór, przyrody, folkloru. Od razu połączyła nas góralska muzyka: Polaków, Czechów, Słowaków, choć Węgrzy może trochę nie rozumieli, ale my tutaj w Karpatach ten folklor sobie bardzo cenimy i szanujemy – powiedział Jerzy Kapłon,

prezes ZG PTTK, życząc udanego pobytu.

Po części oficjalnej przyszedł czas na zabawę integracyjną przy zespole folklorystycznym Kremenaros. W piątek, skoro świt, turyści mieli do wyboru wyjścia na dwie trasy piesze, niestety z powodu złej aury nie mogły odbyć się spływy kajakowe oraz wycieczki konne. Turyści mieli okazję przejechać się słynną kolejką leśną na trasie Majdan – Balnica, by później przejść blisko 20 km aż do Rostok Górnych, podziwiając wyjątkową przyrodę oraz bajeczne krajobrazy. Druga grupa w strugach deszczu wybrała się na Tarnicę, ta wycieczka z pewnością na długo pozostanie w ich pamięci. Wieczorem turyści bawili się przy ognisku, słuchając pięknych bieszczadzskich piosenek. Niestety sobota to kolejny dzień, gdzie

od samego rana mocno padał deszcz. Kilka śmiazków wybrało się w góry, jednak zdecydowana większość wolała udać się do Muzeum Przyrodniczego w Muczmem, gdzie mogli podziwiać ekspozycję fauny bieszczadzkiej. Na wystawie zobaczyli m.in.: niedźwiedzia, żubra, wilka, czy rysia oraz wiele innych ciekawych gatunków zwierząt. Wszystko co dobre szybko się kończy i tak też było tym razem. Uroczystego zakończenia IV MZLT dokonał Stanisław Sieradzki, który przekazał totem przedstawicielowi Klubu Czeskich Turystów, gdzie za dwa lata odbędzie się kolejny Międzynarodowy Letni Zlot Turystów. Wszyscy z niecierpliwością czekają, aby móc się znowu zobaczyć, wędrować wspólnie po górach i dobrze się przy tym bawić.

esw

MBL w Sanoku

Etnicznie i smacznie, weekend w skansenie

Za nami weekend pełen wrażeń. Na terenie Muzeum Budownictwa Ludowego odbyły się równocześnie trzy imprezy: Bojkowskie Plaże, Europejskie Dni Dziedzictwa oraz Bartnik Ziemi Sanockiej. Miało też miejsce zakończenie Etno Integracji z Funduszami Europejskimi. Zwieńczeniem etno integracji były warsztaty muzyczne z Orkiestrą Świętego Mikołaja. Pogoda może nie była zachęcająca, ale chętnych do wzięcia udziału w imprezie nie brakowało.

Bartnik

Różne miody: spadziowe, akacjowe, gryczane, jasne, ciemne, płynne mniej lub bardziej, aż oczy boląły od wyszukiwania tych łakoci na półkach i stołach, prezentowano na XII Bartniku, zorganizowanym w skansenie przez Starostwo Powiatowe w Sanoku. Swoje produkty prezentowali pszczelarze ziemi sanockiej.

Panie z Kół Gospodyń Wiejskich przygotowały potrawy regionalne na wytrawnie i słodko. Muzycznie Bartnika umiliły przybyłym dwa zespoły: Śpiwanka z Mokrego oraz Rokiczanka - Polish Folk Group, której energetyczny koncert rozegrał zgromadzoną pod sceną publiczność. Gościnnie wystąpił również dziecięcy duet, Sara Niemczyk wraz z Kacprem Sokołem. W trakcie imprezy, co niewątpliwie jest już jej tradycją, zostały rozdane nagrody za najlepszy wypiek z miodem oraz najsmaczniejszy miód. W tym roku, za najlepszy wypiek I miejsce otrzymało Koło Gospodyń Wiejskich z Posady Jaćmierskiej, natomiast w kategorii najsmaczniejszych miodów zwyciężką laur otrzymała pasieka Józefa Płonki z Bukowska. Organizatorzy serdecznie zapraszają na kolejnego Bartnika już za rok.

Europejskie Dni Dziedzictwa

Europejskie Dni Dziedzictwa to projekt kulturalny, społeczny i edukacyjny o zasięgu ogólnoeuropejskim. Co roku we wrześniu mieszkańcy Starożytnego Kontynentu mogą bezpłatnie zwiedzić najciekawsze zabytki w swojej okolicy, również te niedostępne na co dzień, oraz wziąć udział w wielu wydarzeniach kulturalnych i edukacyjnych. Organizatorzy wydarzeń EDD zapewniają bezpłatny dostęp do zabytków i innych obiektów kultury oraz proponują wiele innych atrakcji, takich jak koncerty, wystawy, festyny historyczne, prezentacje ginących zawodów, wykłady, kiermasze wyrobów artystycznych i rzemieślniczych.

W ramach EDD można było uczestniczyć w warsztatach kulinarnych (kuchnia żydowska), warsztatach tradycyjnej żydowskiej wycinanki, zwiedzać domy żydowskie na terenie skansenu, obejrzeć film „Dziedzictwo kultury żydowskiej w sanockim skansenie”, obejrzeć zbiory kultury Żydów dukielskich. Prezentowany był również film o doktorze Ignacym Bieleckim z Rymanowa jak również można było zwiedzić odtworzony gabinet doktora i ekspozycję apteki „Pod Opatrznością”. Nastąpiło również otwarcie wystawy poświęconej telegrafom i aparatom telefonicznym.

Bojkowskie plaże

Bojkowskie Plaże zorganizowano, by przybliżyć społeczeństwu dawną kulturę bojkowską Karpat Wschodnich – Bieszczadów. Bojkowie byli jedną z najciekawszych i jednocześnie najmniej znanych mniejszości etnicznych zamieszkujących II Rzeczpospolitą. W nieistniejącym już świecie kultywowano archaiczne formy życia, w którym zabobony i czary mieszały się z wiarą i cerkwią. Kim byli i jak żyli bieszczadzcy górale? Ich historię i zwyczaje częściowo przybliżono w ostatni weekend.

W ciągu dwóch dni chętni mogli skorzystać z kilku zorganizowanych warsztatów oraz posłuchać zespołu Tołhaje. Warsztaty dotyczyły kilku aspektów życia bojkowskiego. Marianna Jara uczyła chętnych piec prosforę.

Tańce karpackie pokazał Jarek Maszluch. Robert Bańkosz przedstawił chętnym kulturę pasterską, a Elżbieta Wyderka uczyła, jak wykonać elementy bojkowskiej biżuterii.

Co ciekawe, ponad 90% uczestników warsztatów było spoza Sanoka. Przyjechali między innymi z Krakowa czy z Rzeszowa. Chętnych na warsztaty było dwa razy więcej niż miejsc, więc organizatorzy planują kolejne edycje tego przedsięwzięcia.

ew

NASZ PATRONAT | Wola Sękowa

Rekonstrukcja bitwy Wielkiej Wojny

10 września odbył się Piknik Militaryny z rekonstrukcją historyczną bitwy Wielkiej Wojny z 10 maja 1915 roku. Rekonstruktorzy przybyli do Woli Sękowej, przedstawili zaciętą walkę rosyjskiej połowej 2 armii z oddziałami połowej austro-węgierskiej 3 armii oraz niemieckiego Beskidu Korps, w wyniku której armia rosyjska zmuszona została do odwrotu z Beskidów w stronę linii Sanu.

Nagle i niespodziewane wybuchy wywoływały gęsią skórę, terkot karabinów jeszcze długo po zakończeniu rekonstrukcji rozbrzmiewał echem w głowach uczestników. Na długo też zapadną w pamięć emocjonalne sceny i prawdziwa historia węgierskiego żołnierza, który poległ na wolańskich polach i został pochowany na cmentarzu w Bukowsku. O tym co wydarzyło się 10 maja 1915 roku, opowiedział z wielką pasją i bardzo żywiłowo prof. Andrzej Olejko, historyk i najlepszy znawca

działań wojennych Wielkiej Wojny na terenie Beskidów. Rekonstrukcja została zainscenizowana i wyreżyserowana przez Łukasza Solona.

Szerokie grono organizacji pozarządowych przy udziale grup rekonstrukcyjnych i przy wsparciu samorządu zapewniło rzeszy widzów widowisko na najwyższym poziomie.

Dodatkowych emocji dostarczyły zgromadzonym zawody i pokaz zabytkowych pojazdów oraz konkurs motoryzacyjny dla dzieci zorganizowane przez OSP Wola Sę-

kowa oraz sołectwo Wola Sękowa i prowadzone przez Mariana Czapłę. Chętni wzięli udział w zawodach strzeleckich pod czujnym okiem Tomasza Żyłki i Ryszarda Prokopa z Ligi Obrony Kraju koło w Trześniowie oraz w zajęciach survivalowych koordynowanych przez Marka Szatkowskiego i Radosława Dąbrówkę. Wszystkim uczestnikom dziękujemy za udział w zawodach, a zwycięzcom gratulujemy zdobycia pucharów ufundowanych przez Gminę Bukowsko.

Mieliśmy także okazję wysłuchać niezwykle ciekawej i humorystycznej opowieści Leszka Mazana o życiu i zwyczajach w armii austro-węgierskiej, kulturze picia piwa, losach Wojaka Szwejka z 91 pułku piechoty w Czeskich Bu-

dziejowicach oraz skosztować chleba komiśniaka upieczonego przez Domową Piekarnię.

Na stoiskach znalazły się pyszne wypieki KGW z Woli Sękowej, najlepsze miody z naszej gminy oraz specjalny regionalny i rękodzieło.

Organizatorzy dziękują wszystkim osobom i organizacjom zaangażowanym w przygotowanie tego wydarzenia.

Projekt został zrealizowany przez Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Bukowskiej w Bukowsku w ramach programu „Patriotyzm Jutra” Edycja 2022 i dofinansowany przez Muzeum Historii Polski.

Sponsorem imprezy była firma Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.

Joanna Olchawa

Ks. płk Szymon Fedorońko

– solidarny duchowny, ofiara zbrodni katyńskiej

Ks. płk Szymon Fedorońko, s. Michała i Anastazji, urodził się 21 sierpnia 1893 r. w Czerteżu. Zmarł w 1940 r. w Katyniu, jako jedna z ofiar Zbrodni Katyńskiej. Był polskim duchownym prawosławnym, protoprezbiterem i naczelnym kapłanem wyznania prawosławnego Wojska Polskiego. Pośmiertnie odznaczony przez prezydenta Andrzeja Dudę Orderem Orła Białego.

Szymon Fedorońko pobierał nauki w sześcioklasowym Gimnazjum Polskim w Sanoku. Ukończył prawosławne seminarium w Żytomierzu, gdzie w 1914 r. uzyskał święcenia kapłańskie. Podczas I wojny światowej w 1915 r. po wycofaniu się wojsk rosyjskich z Galicji wyjechał do Kijowa, gdzie działał przy arcybiskupie wołyńskim i żytomierskim Eulogiuszu, który prowadził aktywną działalność mającą na celu powrót galicyjskich unitów do prawosławia.

W 1917 r. Szymon wziął sobie za żonę Elisę Kislinger, którą poznał w Przemyślu podczas odbywania praktyk w tamtejszej cerkwi parafialnej. Przed zawarciem związku małżeńskiego Elisa porzuciła wyznanie rzymskokatolickie i przyjęła prawosławie, wybierając sobie imię Wiera. W tym samym roku Fedorońko przyjął święcenia diakonańskie i kapłańskie, a następnie został proboszczem prawosławnej parafii wojskowej w Przemyślu. Pracę w duszpasterstwie wojskowym rozpoczął w 1919 r. 1 czerwca tego roku został mianowany kapłanem. Został wówczas szefem duszpasterstwa prawosławnego w Okręgu Korpusu nr X w Przemyślu, a następnie dziekanem prawosławnym w Okręgu Korpusu nr II w Lublinie i w Okręgu Korpusu nr I w Warszawie. Początkiem 1934 r. został mianowany starszym kapłanem (tekst źródłowe wskazują datę 1 stycznia i 4 lutego) z jednoczesnym powierzeniem obowiązków referenta w Głównym Urzędzie Duszpasterstwa Prawosławnego w Biurze Wyznań Niekatolickich Ministerstwa Spraw Wojskowych. Po kilku latach posługi, dowódca gen. bryg. Andrzej Galica tak charakteryzował swojego podwładnego: „Charakter ustalony, obowiązkowy, sumienny, pilny, wybitny, wyrobiony politycznie i świadomy

swych celów (...). Inteligencja wrodzona i żywa. Umysł bystry i szybko orientujący się. Sprytny, nadaje się na każde stanowisko w duszpasterstwie prawosławnym”. Wysoka ocena duchownego skutkowałą kolejnym awansem. 19 marca 1937 r. został Naczelnym Kapłanem Prawosławnego Duszpasterstwa Wojskowego, zastępując na stanowisku ks. płk. Bazylego Martysza, a władze cerkiewne podniosły ks. Szymona do godności protoprezbitera. Jego oddana praca wśród żołnierzy została uhonorowana przez władze wojskowe m.in. Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Medalem za Długoletnią Służbę oraz Medalem Międzynarodkowym.

Sowietci z obozu jenieckiego wywieźli go do Moskwy, gdzie zaproponowali mu współpracę. Odmówił. Wrócił do Kozielska, gdzie podzielił los wszystkich jeńców.

Po wybuchu II wojny światowej ks. Fedorońko przebywał na froncie, gdzie po 17 września znalazł się na terenach zajętych przez wojska radzieckie, gdzie został więziony do niewoli przez Sowieców. Przebywał w więzieniu w Moskwie, a następnie 11 kwietnia 1940 r. trafił do obozu jenieckiego w Kozielsku. W okupowanym kraju pozostał żonę Wierę i trzech synów: Aleksandra, Waczesława i Oresta.

Po kampanii wrześniowej najstarszy z synów, dwudziestoletni Aleksander przedostał się przez Rumunię i Francję do polskiej armii na Zachodzie, gdzie został lotnikiem w dywizjonie bombowym nr 300 w Wielkiej Bryta-

nii. Zginął podczas bombardowania niemieckie Mannheim. Pozostali synowie Orest i Waczesław walczyli i zginęli w Powstaniu Warszawskim. Obydwaj zostali pośmiertnie odznaczeni Warszawskim Krzyżem Powstańskim. Od czasu rozstania z rodziną w sierpniu 1939 r. jego los pozostał niezany dla najbliższych.

Ks. Szymon Fedorońko biegle władał językiem rosyjskim i ukraińskim, na zajętych przez wojska radzieckie terenach posiadał wielu znajomych. Mógł porzucić mundur i ukryć się, unikając niewoli, jednak nie zrobił tego, postanawiając podzielić los innych oficerów. Przebywając w radzieckiej niewoli wraz z innymi prawosławnymi duchownymi, nie zaprze-

stał prac duszpasterskich. Ks. Szymon mógł również uniknąć śmierci, gdy Sowieci z obozu jenieckiego wywieźli go do Moskwy, gdzie zaproponowali mu współpracę. Odmówił. Wrócił do Kozielska, gdzie podzielił los wszystkich jeńców.

W 1943 r. w wyniku ekshumacji prowadzonych przez Niemców ciało ks. Szymona zostało zidentyfikowane pod nr 2743 lub, jak podają inne źródła, 2713. Przy zwłokach zamordowanego znaleziono wydany w obozie dokument poświadczający, przez co duchownego zapisano, jako Szymona Fezazonko. Został pochowany na terenie obecnego Polskiego Cmentarza Wojennego nr 300 w Wielkiej Bryta-

ni. Zginął podczas bombardowania niemieckie Mannheim. Pozostali synowie Orest i Waczesław walczyli i zginęli w Powstaniu Warszawskim. Obydwaj zostali pośmiertnie odznaczeni Warszawskim Krzyżem Powstańskim. Od czasu rozstania z rodziną w sierpniu 1939 r. jego los pozostał niezany dla najbliższych.

W 2007 r. ks. ppłk. Szymon Fedorońko został pośmiertnie awansowany do stopnia pułkownika, a podczas uroczystości 90 rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości, które odbyły się 8 listopada 2008 r. w Warszawie, uroczyste odsłonięto obelisk poświęcony rodzinie Fedorońków: ks. płk Szymonowi Fedorońce i jego trzem synom – Aleksandrowi, Waczesławowi oraz Orestowi. Obelisk został usytuowany pomiędzy gimnazjum, a Domem Metropolitalnym przy al. Solidarności. Uroczystego odsłonięcia dokonała córka Waczesława Fedorońki: Aleksandra Fedorońko-Adamczewska oraz prezydent Lech Kaczyński, zaś poświęcenia obelisku dokonał metropolita Sawa, Prawosławny Ordynariusz WP abp Miron i biskup siemiatycki Jerzy.

8 października 2009 r. w ramach akcji „Katyń... pamiętamy” w Alei Katyńskiej na Cmentarzu Centralnym w Sanoku został zasadzony Dąb Pamięci poświęcony Szymonowi Fedorońce. Zasadzenia dokonali jego krewna Anna Słuszkiewicz i ks. Jan Antonowicz. Dąb Pamięci poświęcony ks. Szymonowi został zasadzony także w Płocku.

Szymon Fedorońko oraz jego synowie zostali wspomniani w treści przemówienia pt. „Wolność i Prawda”, które przygotował Prezydent Lech Kaczyński na 70 rocznicę zbrodni katyńskiej, w której miał wziąć udział pamiętnego 10 kwietnia 2010 r. w Katyniu, jednak wygłoszenie powyższego uniemożliwiła katastrofa polskiego TU-154 w Smoleńsku.

Oprac. esw

Szymon Fedorońko

Obelisk upamiętniający S. Fedorońkę w Warszawie 2017 r.

Grób Fedorońków

Dąb Pamięci Szymona Fedorońki na cmentarzu w Sanoku

150-lecie Sanockiej Str

Jubileusz 150-lecia powstania Sanockiej Straży Pożarnej oraz 30-lecia powstania Państwowej Straży Pożarnej w Sanoku był hucznie obchodzony 9 września br. na sanockim Rynku.

Obchody poprzedziła msza święta odprawiona w kościele pw. Przemienia Pańskiego, której przewodniczył abp Adam Szal w towarzystwie duszpasterzy i kapelanów służb mundurowych.

– W służbie Bogu i w służbie Ojczyźnie to hasło znajdujące się na strażackich sztandarach, które od zawsze wyznaczało i nadal wyznacza społeczną i zawodową rolę naszej służby – tymi słowami rozpoczął swoje przemówienie bryg. Grzegorz Oleniacz, Komendant Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Sanoku. – Ten wyjątkowy dla nas dzień rozpoczęliśmy uroczystą mszą świętą, podczas której dokonaliśmy poświęcenia nowego sztandaru dla sanockich strażaków nadanego w podziękowaniu za dotychczasową opiekę i odpowiedzialną służbę, którą pełniemy nieprzerwanie przez 150 lat dla bezpieczeństwa naszej pięknej ziemi sanockiej i jej mieszkańców.

Nowy sztandar dla Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Sanoku ufundował Społeczny Komitet Fundacji Sztandaru. Akt jego nadania odczytał wicestarosta Janusz Cecuła:

– W uznaniu zasług pokoleń strażaków zawodowych pełniących służbę na ziemi sanockiej od 150 lat, społeczeństwo powiatu, doceniając ich trud wkładany w zapewnienie bezpieczeństwa naszym mieszkań-

com, postanowiło ufundować sztandar dla Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Sanoku, bryg. Bogdan Niano – przedstawiciel załogi powiatowej Komendy PSP w Sanoku oraz starosta sanocki Stanisław Chęć – przewodniczący Społecznego Komitetu Fundacji Sztandaru dla Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Sanoku.

Podczas uroczystości Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Sanoku została odznaczona Złotym Medalem „Za zasługi dla pożarnictwa” za wieloletnią

Wykaz odznaczonych osób:

Złoty Krzyż Zasługi:

Barna Eugeniusz

Srebrny Krzyż Zasługi:

Cipora Elżbieta
Bałaban Mariusz

Brązowy Krzyż Zasługi:

mł. bryg. Lachnik Marcin
st. bryg. Nita Jacek
mł. bryg. Szmyd Emil
st. sekc. Kądziołka Krzysztof

Złoty Medal za długoletnią służbę:

Nowicka Jolanta

Srebrny Medal za długoletnią służbę:

st. bryg. Marek Krzysztof
st. bryg. Skrzypek Krzysztof
bryg. Śmietana Piotr

Brązowy Medal za długoletnią służbę:

ogn. Ambicki Jan
ogn. Różowicz Grzegorz
ogn. Śnieżek Stefan
ogn. Matkowski Igor
st. kpt. Skotnicki Dawid
ogn. Wierzanowski Michał
mł. og. Januszczak Paweł
ogn. Słysz Wojciech
ogn. Furdak Rafał
ogn. Tymkiewicz Mariusz

st. ogn. Adamski Wojciech

kpt. Kozłowska Anna

kpt. Abram Marcin

mł. kpt. Rysz Piotr

mł. asp. Rolnik Bogusław

Srebrna Odznaka „Zasłużony dla Ochrony Przeciwożarowej”:

st. ogn. Kabala Marek

st. ogn. Komański Łukasz

st. kpt. Starogo Michał

kpt. Wojciechowski Wojciech

mł. bryg. Mazal Piotr

asp. sztab. Piecuch Maciej

mł. bryg. w.st.spocz. Brodzik Wiesław

st. ogn. w.st.spocz. Czapla Andrzej

st. ogn. w.st.spocz. Gładysiewicz Andrzej

asp. w.st.spocz. Solon Bogdan

asp. sztab. Ściurka Marek

Brązowa Odznaka „Zasłużony dla Ochrony Przeciwożarowej”:

ogn. Ambicki Jan

ogn. Różowicz Grzegorz

ogn. Śnieżek Stefan

ogn. Matkowski Igor

st. kpt. Skotnicki Dawid

ogn. Wierzanowski Michał

mł. ogn. Januszczak Paweł

ogn. Słysz Wojciech

ogn. Furdak Rafał

ogn. Tymkiewicz Mariusz

st. ogn. Adamski V

kpt. Kozłowska An

asp. Pawłowski Pav

mł. kpt. Teszner D

st. ogn. Banek Paw

mł. kpt. Jaślar Kam

mł. kpt. Gembalik

ogn. Mroczkowski

st. ogn. Szuba Jan

asp. Grządziel Mar

ogn. w.st.spocz. Cy

Kucharski Bogdan

kpt. Giba Paweł

kpt. Abram Marcin

kpt. Rysz Piotr

st. ogn. Obuch Syl

Odznaczenia OSP:

Złoty Medal za „Z

bryg. Nanio Bogda

mł. bryg. Mazal Pi

st. kpt. Starogo Mi

asp. sztab. Szyniec

Srebrny Medal za

kpt. Wojciechowsk

Brązowy Medal za

st. kpt. Skotnicki D

mł. ogn. Muszańsk

kpt. Abram Marcin

Straż Pożarnej

FOT. AUTOR (16)

Miasta. Przekonaliśmy się, że dzieje straży pożarnej w Sanoku spletają się z przeszłością miasta. Mogliśmy obejrzeć zabytkowe wozy gaśnicze, którymi posługiwano się dawno temu – jeden z nich ocalał i odzyskał blask dzięki zapobiegliwości dyrektora Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku Jerzego Ginalskiego – powiedział burmistrz Tomasz Matuszewski.

Obchody zakończyła defilada pododdziałów pieszych oraz pojazdów zmotoryzowanych, zabytkowych i nowożytnych, która zrobiła na wszystkich ogromne wrażenie.

– Miło mi było podczas uroczystości spotkać wicemarszałka województwa podkarpackiego Piotra Pilcha, wicewojewodę podkarpackiego Jolantę Sawicką, europarlamentarzystów i parlamentarzystów z regionu i wielu innych znakomitych gości. Gratuluję panu komendantowi oraz wszystkim sanockim strażakom pięknego jubileuszu. Gratuluję wszystkim odznaczonym i uhonorowanym podczas dzisiejszego święta za wzorową służbę – życzę państwu kolejnych nagród i awansów oraz satysfakcji z wykonywanej pracy – dodał burmistrz. – Dziękuję za pełną oddania pracę na rzecz bezpieczeństwa mieszkańców Sanoka oraz za pielęgnowanie tradycji, która jest wpisana w półtora wieku historii naszego miasta. Niech Święty Florian ma w opiece strażacką brać! Dziękuję za gotowość niesienia pomocy potrzebującym i życzę wszelkiej pomyślności.

Całość uroczystości uświetniła orkiestra dęta Ochotniczej Straży Pożarnej z Beska.

ew

ofiarną działalność w ochronie przeciwpożarowej dla dobra społeczeństwa i Rzeczypospolitej Polskiej.

Obchodom towarzyszyło wręczenie licznych odznaczeń oraz awansów, (lista poniżej). Podczas uroczystości przemawiał między innymi burmistrz Sanoka.

– Dziękuję panu komendantowi Grzegorzowi Oleniaczowi za przygotowanie wspaniałej uroczystości, dzięki której przeżyliśmy niezapomniane chwile, wspominając historię naszego Wolnego Królewskiego

Wojciech
Anna
weł
awid
el
mil
Łukasz
Grzegorz

rcin
yptor Grzegorz
– druh - OSP Niebieszczy

wester

„Zasługi dla Pożarnictwa”:
an
otr
chał
Edmund

„Zasługi dla Pożarnictwa”:
ki Wojciech

„Zasługi dla Pożarnictwa”:
Dawid
ki Bartłomiej
n

Odnaka Honorowa „Strażacka Gwiazda Podkarpacia”:

bryg. Oleniacz Grzegorz
Jasiński Michał – druh – OSP Tyrawa Wołoska

Złoty Krzyż Św. Floriana II stopnia Kapituły Mazowieckiej Odznaki Św. Floriana „Mazovia”:

mł. bryg. Semenowicz Florian
Nowicka Jolanta
Sabik Joanna
st. kpt. Mroczkowski Tomasz
ogn. Ambicki Jan
ogn. Wierzanowski Michał

Wyższe stopnie służbowe otrzymali:

Stopień st. kapitana – kpt. Skotnicki Dawid
Stopień kpt. – mł. kpt. Kozłowska Anna
Stopień st. ogn. – ogn. Adamski Wojciech
Stopień st. ogn. – ogn. Szuba Jan
Stopień ogn. – mł. ogn. Matkowski Igor
Stopień ogn. – mł. ogn. Śnieżek Stefan
Stopień mł. ogn. – st. sekc. Dubis Tomasz
Stopień mł. ogn. – st. sekc. Muszański Bartłomiej
Stopień st. str. – str. Daniło Bartłomiej
Stopień st. str. – str. Głowacz Michał

Dyplomy:

Dyplomy KG PSP z okazji 30-lecia PSP:
asp. sztab. Lasek Franciszek
asp. sztab. Gładysiewicz Kazimierz
asp. sztab. Szuba Marian

OGŁOSZENIA

LOKALE,
NIERUCHOMOŚCI

Sprzedam

■ Działki budowlane w Komańczy, tel. 508 060 729

Kupię

■ Działkę przy rzece Oslawa, tel. 602 476 137
■ Działkę, las w Bieszczadach lub nad Soliną, tel. 600 033 733

Posiadam do wynajęcia

■ Pomieszczenie biurowe 20 m², z łazienką, przy ul. Sobieskiego, tel. 608 539 7378

KOREPETYCJE

■ Matematyka – szkoła średnia i podstawowa, tel. 516 032 448

USŁUGI

■ Moskitiery, rolety, tel. 600 297 210

RÓŻNE

Sprzedam

■ Dwie dojarki ukraińskie: 1 szt. – 230V, 1 szt. – 380V, dojarki przystosowane do dojenia krów, owiec, kóz, tel. 600 927 847

AUTO-MOTO

Kupię

■ Auta za gotówkę, tel. 600 033 733
■ Auto zabytkowe, tel. 602 476 137

Redakcja nie odpowiada za treść reklam i ogłoszeń

DYŻURY
W RADZIE MIASTA

22 września 2022 r.
(czwartek) pokój nr 67
dyżur pełni radna

Katarzyna Sieradzka

w godz. 17.00–18.00

OGŁOSZENIE

Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.

Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Spółka z o.o. – Zakład Wodociągów i Kanalizacji

informuje,

że od dnia 19.09.2022 r. (poniedziałek) zostaną rozpoczęte roboty związane z przebudową sieci wodociągowej w pasie drogowym ulicy Kościuszki w Sanoku. Prace będą realizowane dwuetapowo:

- **Etap I (od skrzyżowania ul. Kościuszki z ul. Sienkiewicza do skrzyżowania ul. Kościuszki z ul. Sikorskiego): planowany termin realizacji od 19.09.2022 r. do 07.10.2022 r.**
- **Etap II (od skrzyżowania ul. Kościuszki z ul. Mickiewicza do skrzyżowania ul. Kościuszki z ul. Sienkiewicza): planowany termin realizacji od 10.10.2022 r. do 30.11.2022 r.**

Roboty będą prowadzone zgodnie z opracowanym i zatwierdzonym projektem zmiany organizacji ruchu przy całkowitym zamknięciu ww. odcinków drogi dla ruchu kołowego.

Prosimy kierowców o stosowanie się do wprowadzonego oznakowania.

W związku z prowadzonymi pracami montażowymi wystąpią przerwy w dostawie wody do budynków zlokalizowanych przy ul. Kościuszki na odcinku od ul. Mickiewicza do ul. Sikorskiego. O terminie planowanych przerw w dostawie wody będziemy informować na bieżąco w miarę postępu robót.

Za utrudnienia przepraszamy!

Z kalendarium podkarpackiej historii

16 września
–
22 września

Urodzili się

17.09.1978 w Edmonton w Kanadzie urodził się Mike Bayrack, hokeista, początkiem 2014 roku ściągnięty do Ciarko PBS Bank KH Sanok.

20.09.1848 w Sanoku urodził się Michał Słuszkiewicz, działacz społeczny, burmistrz Sanoka w okresie I wojny światowej i okresie międzywojennym. Za jego czasów uregulowano m.in. brzegi Sanu, stworzono sieć wodociągowo-kanalizacyjną, otworzono cegielnię, betoniarnię i Seminarium Nauczycielskie.

Zmarli

20.09.1983 zmarł kapitan Michał Fijałka, żołnierz kampanii wrześniowej i kampanii francuskiej 1940 roku, cichociemny, oficer AK. Był absolwentem sanockiego gimnazjum. W 1939 roku przez Węgry i Jugosławię przedarł się do Francji do polskiego wojska. Odznaczony krzyżem Virtuti Militari. We wrześniu 1942 rzucony do kraju, brał m.in. udział w słynnej akcji rozbitcia więzienia w Pińsku, walczył z UPA w obronie polskiej ludności. Był dowódcą I batalionu 27 Wołyńskiej Dywizji AK, nad której monografią pracował do śmierci.

21.09.1461 zmarła Zofia Holszańska, zwana Sonką. Królowa Polski, czwarta i ostatnia żona Władysława II Jagiellę, matka Władysława III Warneńczyka i Kazimierza IV Jagiellończyka. W ślubnym wianie otrzymała m.in. Sanok, w którym mieszkała przez dwadzieścia sześć lat, przyczyniając się do rozwoju miasta i zamku.

21.09.1874 w Sanoku zmarł Jerzy Rapf. Pochodził spod Wiednia, do Sanoka trafił w 1832 roku. Pełnił tu m.in. funkcję lekarza miejskiego i dyrektora szpitala, zaś w latach 1865-1867 burmistrza.

Wydarzyło się

16.09.1944 wojska radzieckie (siłami 67 Korpusu 38 Armii I Frontu Ukraińskiego) wypierają Niemców z Beska. Jest to część tzw. operacji preszowsko-dukielskiej, jednej z najkrwawszych kampanii II wojny światowej. W wyniku walk zniszczona została część zabudowań m.in. budynki szkoły i sióstr Felicjanek.

17.09.1946 drużyna piłkarska „Wagonu” Sanok (późniejsza „Stal”) została zgłoszona do rozgrywek ligowych na szczeblu okręgu rzeszowskiego.

18.09.1924 burmistrzem Sanoka wybrany został Adam Pytel. Zanim w wieku 68 lat został włodarzem miasta, był m.in. nauczycielem, a także przez pewien czas dyrektorem sanockiego gimnazjum, redagował również „Tygodnik Ziemi Sanockiej”.

18.09.1944 w Maniowie w powiecie sanockim członkowie Ukraińskiej Powstańczej Armii bestialsko mordują ośmiu Polaków, w tym pięcioro dzieci. Najmłodsza ofiara ma 8 miesięcy.

19.09.1939 resztki wywodzącego się z Sanoka 2 Pułku Strzelców Podhalańskich tocząc boje z przeważającymi siłami wroga przedzierają się w lasy w okolicach Belźca. Trzy dni później otoczone na drodze Tarnogród-Sieniawa przez Niemców kapitulują.

19.09.2013 zarząd „Autosanu” składa w sądzie wniosek o upadłość legendarnej firmy, której korzenie sięgają okresu powstania listopadowego.

20.09.1944 wojska radzieckie zajęły w ramach operacji dukielsko-preszowskiej zdobyły m.in. Duklę i wkroczyły do Iwonicza-Zdroju znajdującego się już od 26 lipca (jako tzw. Republika Iwonicza) w rękach Armii Krajowej.

21.09.1939 w swoim sanockim mieszkaniu aresztowany zostaje przez Niemców ostatni przedwojenny burmistrz miasta Maksymilian Słuszkiewicz. Wywieziony do obozu koncentracyjnego w Buchenwaldzie zginął tam 17 stycznia 1940 roku w wieku 55 lat.

21.09.1945 aresztowany przez UB i uwięziony w Rzeszowie zostaje Jozafat Kocyłowski, urodzony w Pakoszówce grekokatolicki biskup przemyski. Oskarżany był m.in. o kolaborację z hitlerowcami i sprzyjanie UPA. Uznany za męczennika i beatyfikowany w czerwcu 2001 we Lwowie przez Jana Pawła II.

22.09.1941 pierwszy transport sanockich Żydów do Auschwitz.

(sj)

OGŁOSZENIE

Informacja

Starostwo Powiatowe w Sanoku informuje, iż na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 945) na terenie powiatu sanockiego prowadzone są trzy punkty nieodpłatnej pomocy prawnej oraz jeden punkt nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego, których numery, lokalizację oraz godziny otwarcia określa poniższa tabela:

Rodzaj punktu	Numer punktu	Lokalizacja	Dni i godziny otwarcia
punkt nieodpłatnej pomocy prawnej	1.	Starostwo Powiatowe w Sanoku, ul. Rynek 1, 38-500 Sanok, Pokój Nr 48	poniedziałek- piątek 15.45 – 19.45
punkt nieodpłatnej pomocy prawnej	2.	1. Ochotnicza Straż Pożarna w Zarszynie, ul. Bieszczadzka 98, 38-530 Zarszyn	poniedziałek i czwartek 8.00 – 12.00
		2. Urząd Gminy w Bukowsku 38-505 Bukowsko 290	wtorek 11.00-15.00
		3. Ochotnicza Straż Pożarna w Kostarowcach, Kostarowce 224, 38-507 Jurowce	środa 13.00-17.00
		4. Budynek przy ul. Kolejowej 54, 38-524 Besko	piątek 9.00-13.00
punkt nieodpłatnej pomocy prawnej	3.	1. Urząd Miasta i Gminy w Zagórze, ul. 3 Maja 2, 38-540 Zagórze	poniedziałek, środa i piątek 8.00 – 12.00
		2. Urząd Gminy w Tyrawie Wołoskiej, 38-535 Tyrawa Wołoska 175	wtorek 11.30-15.30
		3. Rzepedzki Ośrodek Kultury 38-542 Rzepedź 19A	czwartek 11.00-15.00
punkt nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego	4.	Starostwo Powiatowe w Sanoku, ul. Rynek 1, 38-500 Sanok Pokój Nr 44	poniedziałek –piątek 15.45 – 19.45

Z porad może skorzystać każda osoba fizyczna, która nie jest w stanie ponieść kosztów odpłatnej pomocy prawnej, w tym osoba fizyczna prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą niezatrudniająca innych osób w ciągu ostatniego roku, która złoży stosowne oświadczenie. Pomoc udzielana osobie fizycznej prowadzącej jednoosobową działalność gospodarczą stanowi pomoc de minimis. Podmiot ubiegający się o taką pomoc przedstawia przed jej udzieleniem wymagane dokumenty.

Zapisy do punktów prowadzone są od poniedziałku do piątku w godzinach od 7.30 do 15.30 pod numerem telefonu 13 46 52 939 oraz za pośrednictwem strony internetowej <https://zapisy-np.ms.gov.pl/>. Dla osób mających problemy w komunikowaniu się, istnieje możliwość umówienia terminu wizyty drogą elektroniczną, pod adresem e-mail: npp@powiat-sanok.pl.

Osobom ze znaczną niepełnosprawnością ruchową, które nie mogą stawić się w punkcie osobiście, oraz osobom doświadczającym trudności w komunikowaniu się, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1824 z późn. zm.), może być udzielana nieodpłatna pomoc prawna lub świadczone nieodpłatne poradnictwo obywatelskie, także poza punktem albo za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość.

Szczegółowe informacje dotyczące funkcjonowania punktów nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego, w szczególności w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, oraz dyżurów specjalistycznych dostępne są pod numerem telefonu **13 46 52 939** oraz w Biuletynie Informacji Publicznej pod adresem: <https://powiat-sanok.pl/bip/> w zakładce nieodpłatna pomoc prawna, poradnictwo obywatelskie i mediacja.

Ponadto w siedzibie Starostwa Powiatowego w Sanoku, na tablicach ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Sanoku oraz pod adresem <https://powiat-sanok.pl/bip/> w zakładce nieodpłatna pomoc prawna, poradnictwo obywatelskie i mediacja dostępna jest lista jednostek nieodpłatnego poradnictwa dostępnego dla mieszkańców Powiatu Sanockiego, obejmująca poradnictwo rodzinne, psychologiczne, pedagogiczne, z zakresu pomocy społecznej, w sprawie rozwiązywania problemów alkoholowych i innych uzależnień, w sprawie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w ramach interwencji kryzysowej, dla bezrobotnych, dla osób pokrzywdzonych przestępstwem, a także z zakresu praw konsumentów, praw dziecka, praw pacjenta, ubezpieczeń społecznych, prawa pracy, prawa podatkowego oraz dla osób w sporze z podmiotami rynku finansowego.

Szymona Jakubowskiego gawędy o przeszłości

Tadeusz Wiejowski – pierwszy uciekinier z Auschwitz

Pochodzący z dzisiejszego Podkarpacia Tadeusz Wiejowski przeszedł do historii jako pierwszy uciekinier z Auschwitz. Zdołał wydostać się z obozu zaledwie trzy tygodnie po jego powstaniu. Niedawno z Państwowego Muzeum Auschwitz Birkenau uzyskałem dokumenty pozwalające przybliżyć tę postać i okoliczności ucieczki.

Dotyczasowe informacje o Tadeuszu Wiejowskim są skąpe. Urodził się w Kołaczycach koło Jasła 4 maja 1914 roku. Z zawodu był szewcem, przed wojną służył w wojsku polskim, na jedynym zachowanym zdjęciu widzimy go w mundurze starszego szeregowego. Uczestniczył w kampanii wrześniowej, po której uniknął niewoli i miał włączyć się w działalność konspiracyjną.

Ucieczka

Według relacji Marii Kuczmy, siostry żony brata Tadeusza Wiejowskiego, w początkach okupacji niemieckiej miał być podziemnym kurierem, pomagającym w przerzucie ludzi przez zieloną granicę na Węgry. W czasie jednej z misji wpadł w ręce Gestapo. Po brutalnym śledztwie ostatecznie trafił do więzienia w Tarnowie, skąd 14 czerwca 1940 roku w grupie 728 osób I transportem został przewieziony do Auschwitz. Przydzielono mu numer 220.

Maria Kuczma wspominała w swej relacji zachowanej w Muzeum Auschwitz-Birkenau: „Mówiąc o Oświęcimiu Tadeusz wspominał, że czasami leżąc, ma wrażenie jakby był na seansie filmowym. Utrwalone w pamięci obrazy z życia obozowego bez przerwy przypominały mu o koszmarnych chwilach spędzonych w obozie. Obserwując go, widziało się, że ten człowiek jest rzeczywiście wstrząśnięty i przybity. Od pierwszego dnia pobytu w obozie Tadeusz, jak opowiadał, myślał o ucieczce”.

Tadeusz Wiejowski wydostał się z obozu w sobotę, 6 lipca 1940 roku, prawdopodobnie w godzinach przedpołudniowych. Strażnicy zauważyli jego nieobecność dopiero podczas apelu wieczornego. Relacje dotyczące samej ucieczki różnią się w szczegółach. Bratanek Tadeusza, Czesław Wiejowski, w 1961 roku w liście do redakcji tygodnika „Przekrój”, najprawdopodobniej na podstawie opowieści samego więźnia, opisywał ucieczkę tak: „Tadeusz Wiejowski, wiedząc o tym, że robotnicy cywilni o godz. 12 w południe opuszczają obóz, na kilka minut przed tym, pod nieuwagą strażników, dostał się do jednego z bloków. Znalazł tam w przewodzie kominowym sadzą oraz uprzednio rozpuszczonym moczem, pomalował ubranie więźnienne oraz czapkę kominarza, zrobioną ze znalezionej tam pończochy. Zdjął następnie drzwi od bloku i założywszy je na ramię wyszedł, mieszając się z wychodzącymi z obozu robotnikami cywilnymi”.

Szerzej szczegóły ucieczki przytacza Maria Kuczma, która miała okazję na ten temat rozmawiać z Wiejowskim przez kilka godzin, w okresie gdy ten ukrywał się. Według jej relacji więzień zorientował się, że na terenie obozu i w jego okolicy jest wielu robotników chodzących w ubraniach cywilnych, na lewym przedramieniu noszących zielone opaski. Każdego dnia, około południa, przerywali oni pracę i udawali się na obiad do swoich domów.

W dniu ucieczki Wiejowski z kawałka zielonego papieru pakowego zrobił więc opaskę, taką jaką nosili robotnicy, w jakimś budynku z dużym kominem przebrał się w przefarbowany pasiak. W ostat-

Tadeusz Wiejowski

Grafika przedstawiająca apel w Auschwitz

Droga, którą Tadeusz Wiejowski prawdopodobnie opuścił obóz wraz z robotnikami cywilnymi i udał się w kierunku dworca kolejowego. Niemieckie zdjęcie lotnicze, 1941 r.

niej chwili z próby wydostania się z obozu zrezygnował jego częstochowski kolega. W momencie, gdy rozległ się sygnał ogłaszający dla robotników przerwę obiadową, Tadeusz Wiejowski ruszył więc sam w kierunku bramy. Minął trzy kolejne posterunki strażników i po kilkuset metrach dotarł do rzeki. Brodząc i płynąc, by zmylić ewentualny pościg z psami, oddalił się od obozu.

Tadeusz Wiejowski, przynajmniej według relacji członków jego rodziny, nie wspominał o udzieleniu mu przez cywilnych pracowników pomocy. Być może nie chciał nawet najbliższym opowiadać szczegółów, by chronić swych pomocników. Wiadomo jednak, że pomoc otrzymał. W 1946 roku zeznania w tej sprawie składał przed sędzią śledczym Głównej Komisji Komisji Badania Zbrodni

Hitlerowskim Janem Sehnem Bolesław Bicz. Mieszkający w Oświęcimiu Bicz w czasie powstawania KL Auschwitz został zatrudniony tam jako elektryk. Jak się miało okazać, był później jedynym z pięciu polskich pracowników cywilnych oskarżonych przez Niemców o pomoc w ucieczce Wiejowskiemu, który przeżył wojnę. Zeznał on m.in.: „W sobotę 6 lipca 1940 r. wszedł on do naszej izby na bloku 15, przebrał się w robocze ubranie pracującego z mną Józefa Patka, nałożył sobie opaskę, jaką nosiliśmy jako robotnicy cywilni i ok. godz. 10 wyszedł wraz z nami bocznym wejściem od strony krematorium w kierunku stacji kolejowej w Oświęcimiu. Zaopatrzyliśmy Wiejowskiego w pieniądze i żywność, on wsiał do pociągu towarowego i pojechał w stronę Sptkowic.

Śmierć

Wiemy, że Wiejowski dotarł do rodzinnych Kołaczyc kilka tygodni po ucieczce, końcem lipca 1940. Gdy już ukrywał się w Kołaczycach, do jego matki Katarzyny dotarł, datowany na 22 sierpnia oficjalny list z obozu, gdzie informowano ją, że Tadeusz zmarł w Auschwitz 7 lipca (przyczyny nie podawano) i pytano, czy chce odebrać pozostałe po nim rzeczy.

Okoliczności schwymania Tadeusza Wiejowskiego i jego śmierci są niejasne. Według rodzinnych relacji pierwszy raz został zatrzymany, gdy usiłował ze strychu sąsiedniego domu, zamieszkałego przez prze-

siedleńców z Poznańskiego, zabrać trochę zboża. Został schwytyany przez domowników, przekazany granatowej policji i odstawiony na kołaczycy posterunek. Zdołał jednak uciec.

Jesienią 1941 roku znów wpadł w ręce granatowej policji. Tym razem miał zostać przyuważony, jak spał w stogu siana i wydany przez jednego z przesiedleńców. Trafił do więzienia w Jasle, gdzie być może jego prawdziwa tożsamość nie została ujawniona. Ponoć miał być transportowany do gorlickiego więzienia. Wiadomo, że tam nie dotarł. W większości publikacji na jego temat przyjmuje się, że został rozstrzelany w jakimś nieczynnym szybie naftowym między Jasłem a Gorlicami.

Jak podawała Maria Kuczma, jakiś tydzień po wywiezieniu Wiejowskiego z Jasła do jego rodziny dotarła kolorowa pocztówka, której nadawca podawał się za Tadeusza, twierdząc, że przebywa w bezpiecznym miejscu i proponował spotkanie w określonym terminie w lesie. Rodzina nie była pewna czy rzeczywiście kartkę pisał Wiejowski. Na proponowane spotkanie nikt, z obawy przed prowokacją, nie poszedł.

Represje w obozie

Ucieczka Tadeusza Wiejowskiego wywołała wściekłość obozowych władz i szereg represji wobec osób podejrzanych o udzielenie mu pomocy. Apel, który rozpoczął się 6 lipca o godzinie 18, trwał nieprzerwanie do godziny 14. następnego dnia. Strażnicy i kapo szaleli, maltretując słabnących więźniów, narzucając dodatkowo w dzień na upał, w nocy na przenikliwe zimno. Zantowano wówczas pierwszy oficjalny zgon więźnia. Wielogodzinnej stójki nie wytrzymał Dawid Wongczewski. Niestety praktycznie nic o nim nie wiadomo poza tym, że był polskim Żydem i trafił do Auschwitz w grupie 313 osób drugim transportem z więzienia w Wiśniczu Nowym.

Obozowe Gestapo rozpoczęło bardzo intensywne śledztwo. Już 8 lipca aresztowanych zostało pięciu pracowników cywilnych – elektryków, oskarżonych o pomoc w ucieczce. Zostali wydani przez dwóch więźniów, którzy nie wytrzymał maltretowania w czasie apelu. Podejrzanych zamknięto w późniejszym bloku 11. W tej piątce byli: Bolesław Bicz, Emil Kowalowski, Stanisław Mrzygłód, Józef Muszyński i Józef Patek. Do obozowego aresztu trafiło też 11 więźniów oskarżonych o kontakty z robotnikami cywilnymi i udzielenie pomocy uciekinierowi. Aresztowano: Jerzego Olka, Rudolfa Gregora, Jerzego Urbańskiego, Władysława Szczudlika, Karola Jurka, Pawła Zbieszczyka, Tadeusza Kukulskiego, Stanisława Bargiela, Leopolda Gonię, Eugeniusza Gerarda Hejkę i Zdzisława Wiesiolka. Cywilni pracownicy zostali skierowani do KL Mauthausen, zaś 11 więźniów do KL Flossenbürg. Z piątki elektryków wyzwolenia doczekał tylko jeden – Bolesław Bicz, który na skutek przeżyć obozowych zmarł jednak niedługo po wojnie.

Autor jest dziennikarzem, regionalistą. Wydaje czasopismo „Podkarpacka Historia” i portal www.odkarpackahistoria.pl, publikuje książki o tematyce historycznej. **Kontakt:** jakubowski@interia.pl. **Fotografie:** APMA-B, arch.

HOKEJ

Polska Hokej Liga

Inauguracja bez punktów

ENERGA TORUŃ – MARMA CIARKO STS SANOK 3:2 (0:0, 2:1, 1:1)

Bramki: Viitanen 2 (37, 53), Kalinowski (33) – Filipek (23), Tamminen (50).

STS: Salama – Karlsson, Valtola; Filipek, Lahtinen, Ahoniemi – Bilas, Łysenko; Heikkinen, Tamminen, Pawlenko – Florczak, Höglund; Mocarski, Mäkelä, Harila – Rapala; Dobosz, Ginda, Miccoli.

Sezon rozpoczęty minimalną porażką w Toruniu, jednak po niezłym meczu z rywalem, który wybitnie nam nie leżał w poprzednich latach. O przegranej STS-u zdecydowała zbyt duża liczba kar – wszystkie trzy gole Energa zdobyła w przewagach liczebnych.

W pierwszym meczu sezonu zawodnicy STS-u zaprezentowali niezły hokej, jednak nic im to nie dało

W pierwszej tercji nie działo się za wiele ciekawego. Drużyny dość ospale wchodziły w sezon, szukając właściwego rytmu gry. Gospodarze postraszyli nas tuż przed przerwą, ale Dominik Olszewski zmarnował okazję.

Potem pojedynek zaczął nabierać rumieńców. Drugą tercję lepiej rozpoczęli hokeiści STS-u, przystępując do ataków. Na efekty nie trzeba było długo czekać. Konrad Filipek popisał się strzałem w długi róg, trafiając na 1:0. Prowadzenie gości utrzymywało się 10 min, aż w końcu Energa wykorzystwała grę w przewadze. Po podaniu zza bramki wyrównał Michał Kalinowski. Rywale poszli za ciosem, wkrótce zdobywając drugiego gola, gdy w podbramkowym tłoku znalazł się Mark Vitonen.

Ostatnie 20 min przyniosło emocji ciąg dalszy. W połowie tej tercji nasza drużyna wyrównała, gdy Sami Tamminen sfinalizował koronkową akcję. Niestety, odpowiedź Energi była szybka, a dublet skompletował Vitonen, zmieniając lot krążka po strzale jednego z partnerów. W końcówce STS uparcie starał się doprowadzić do remisu, jednak torunianie dość pewnie utrzymali prowadzenie.

W niedzielę (godz. 18) pierwszy mecz u siebie – STS zagra z Zagłębiem Sosnowiec.

I Liga/Młodzieżowa Hokej Liga

Wysoka porażka i efektowne zwycięstwo

Drugi wyjazdowy weekend przyniósł powtórkę z pierwszego, bo Niedźwiadki znów wygrały jeden z dwóch meczów, tym razem pokonując rezerwy JKH GKS Jastrzębie. Dzień wcześniej nasi zawodnicy wyraźnie ulegli Polonii Bytom.

POLONIA BYTOM – NIEDŹWIADKI
MOSiR SANOK 8:2 (2:1, 3:1, 3:0)

Bramki: Bajon 3 (19, 33, 55), Wicher 2 (23, 37), Kociszewski (14), Wilk (53), Augustyniak (56) – Rocki (11), Ginda (24).

Skład: Świdzki – Wróbel, Starościak, Dobosz, Ginda, Miccoli – Rocki, Niemczyk, Radwański, Mazur, Worwa – Puzkarski, Koczera, Burczyk, Stabryła, Dulęba – Koziół, Łańko, Górniak, Klimczak.

Początek był obiecujący dla gości, który objęli prowadzenie po голу Kacpra Rockiego. Niestety, potem coraz lepiej zaczęła grać drużyna ze Śląska, jeszcze w pierwszej tercji „odwracając” wynik. Wpraw-

JKH GKS II JASTRZĘBIE – NIEDŹWIADKI
MOSiR SANOK 0:9 (0:3, 0:1, 0:5)

Bramki: Miccoli 2 (19, 37), Ginda 2 (45, 47), Starościak 2 (51, 57), Niemczyk (8), Burczyk (17), Mazur (42).

Skład: Żrebiec – Wróbel, Starościak, Dobosz, Ginda, Miccoli – Rocki, Niemczyk, Radwański, Mazur, Worwa – Puzkarski, Koczera, Burczyk, Stabryła, Dulęba – Koziół, Łańko, Górniak, Klimczak.

Rehabilitacja z nawiązką za porażkę w Bytomiu – tylko jednego gola zabrakło do zwycięstwa w dwucyfrowych rozmiarach. Drużyna Niedźwiadków rozegrała dobre spotkanie, już po pierwszej tercji uzyskując sporą zaliczkę; trafiali Kacper Niemczyk, Sebastian Burczyk i Louis Miccoli. Wprawdzie w drugiej odsłonie kolejnego gola dołożył

dzie na początku drugiej kontaktową bramkę zdobył Damian Ginda, ale potem trafiali już tylko rywale. Warto jednak zaznaczyć, że trzy ostatnie gole Polonia zdobyła w końcowych 10 minutach.

tylko Miccoli, ale potem sanoczanie zadali jeszcze pięć ciosów. Po dwa gole strzelili Damian Ginda i Michał Starościak, a jednego dołożył Jakub Mazur.

– To był bardzo dobry mecz w wykonaniu moich zawodników. Zagraли zdyscyplinowanie i skutecznie, unikając błędów – podkreślił trener Krzysztof Żąbkiewicz.

Camp Doskonały Żaków Starszych

Wygrana zespołu z Koszyc

Turniej w „Arenie”, organizowany przez Fundację Rozwoju Hokeja, zakończył się pewnym zwycięstwem słowackiej ekipy HC Koszyce. Zespół Niedźwiadków zajął 2. miejsce.

Fazę grupową podopieczni Tomasza Wolanina rozpoczęli od wyraźnej porażki z JKH GKS Jastrzębie, potem pewnie pokonując ŁKH Łódź. Następnego dnia, na zakończenie tej części

rozgrywek, minimalnie ulegli Słowakom. Na koniec był mecz o 3. miejsce z ŁKH, ponownie wygrany przez Niedźwiadki. Natomiast w finale Koszyce pewnie pokonały Jastrzębie.

Mecze grupowe:

NIEDŹWIADKI SANOK – JKH GKS JASTRZĘBIE 2:6

Bramki: Robel 2.

ŁKH ŁÓDŹ – HC KOSZYCE 1:10

NIEDŹWIADKI SANOK – ŁKH ŁÓDŹ 6:3

Bramki: Robel 2, K. Suchecki, Burczyk, Bator, Kurek.

JKH GKS JASTRZĘBIE – HC KOSZYCE 3:9

ŁKH ŁÓDŹ – JKH GKS JASTRZĘBIE 0:10

NIEDŹWIADKI SANOK – HC KOSZYCE 1:2

Bramka: K. Suchecki.

Mecz o 3. miejsce:

NIEDŹWIADKI SANOK – ŁKH ŁÓDŹ 3:1

Bramki: K. Suchecki, Robel, A. Suchecki.

Finał:

JKH GKS JASTRZĘBIE – HC KOSZYCE 2:6

SIATKÓWKA

Turniej Kadetów w Świdniku

Gra lepsza niż wynik

Pierwszy w tym sezonie start zawodników TSV, którzy z kompletem porażek zajęli 4. miejsce. Mimo wszystko trener Maciej Wiśniowski był dość zadowolony z postawy podopiecznych.

Turniej rozgrywano systemem „każdy z każdym”, a wszystkie mecze miały po 3 sety, bez względu na wynik. W pierwszym spotkaniu nasi siatkarze wyraźnie ulegli AKS Resovii Rzeszów, ale potem było już lepiej. Pojedynek z Metrem Warszawa i Avią Świdnik kończyły się nieznacznie porażkami.

– To nowa grupa, więc jak na ich pierwsze mecze nie było źle. Być może część tych zawodników zaprezentuje się również podczas turnieju juniorów w Ostrowcu Świętokrzyskim, na który wybieramy się już w najbliższy weekend – podkreślił szkoleniowiec naszego zespołu.

TSV SANOK – AKS RESOVIA RZESZÓW 0:3
TSV SANOK – KS METRO WARSZAWA 1:2
TSV SANOK – MKS AVIA ŚWIDNIK 1:2

I Turniej Młodziczek o Puchar Prezesa TSV Sanok

Oficjalny debiut drużyny dziewcząt

Także nowa drużyna dziewcząt z TSV zakończyła rywalizację na 4. pozycji, choć jeden ich mecz zakończył się... remisem. Podczas imprezy w Zespole Szkół nr 3 najlepsze okazały się siatkarki UKS-u MOSiR Dukla.

Ich zwycięstwo było bezapelacyjne – wszystkie trzy pojedynki Dukla wygrała bez straty seta, w żadnym nie tracąc więcej niż 17 punktów. Miejsce 2. zajął San Lesko, zaś 3. AOZ Rzeszów, z którym siatkarki TSV, prowadzone przez Sylwię Gunię, podzieliły się punktami. O wyższej

lokacie zespołu ze stolicy Podkarpacia zdecydował minimalnie lepszy bilans małych punktów.

Najlepszą zawodniczką turnieju wybrana została Klaudia Długosz z MOSiR-u Dukla, natomiast najlepszą w naszym zespole – Milena Molczan.

AOZ RZESZÓW – UKS MOSiR DUKLA 0:2 (-17, -14)
TSV SANOK – UKS SAN LESKO 0:2 (-9, -18)
UKS SAN LESKO – UKS MOSiR DUKLA 0:2 (-16, -15)
TSV SANOK – AOZ RZESZÓW 1:1 (-19, 23)
TSV SANOK – UKS MOSiR DUKLA 0:2 (-13, -9)
UKS SAN LESKO – AOZ RZESZÓW 2:0 (15, 10)

Turniej w ZS3 zakończył się zwycięstwem siatkarek z Dukli

Turniej o Puchar Burmistrza

A już w najbliższą niedzielę tradycyjna impreza klubu Sanoczanka, czyli Międzynarodowy Turniej o Puchar Burmistrza Miasta Sanoka, tym razem w kat. juniorek młodszych. Obok gospodyń zagrają: Volley Gorlice, Jedynka Tarnów i słowacka Elba Presov. Początek zmagania w Szkole Podstawowej nr 9 o godzinie 9, wstęp wolny.

Kolumnę opracował: BARTOSZ BŁĄŻEWICZ

LEKKOATLETYKA

III Rodzinny Bieg św. Maksymiliana

Dwieście osób na deszczowych trasach

Mimo fatalnej pogody wyścigi ze startem i metą przy I Liceum Ogólnokształcącym miały rekordową frekwencję, bo do walki przystąpiło równo 200 osób. Jak przed rokiem rozegrano biegi na trzech dystansach, a dodatkowo także marsz nordic walking. Zwycięstwa odnieśli Amelia Wronowska i Norbert Starejki (2 km), Damian Dziewiński i Małgorzata Lis-Pasionek (5 km), Dominik Kijowski i Marta Rawska (10 km) oraz Małgorzata Oleksyk i Mariusz Biega (nw).

Bieganie w deszczu ma swój niezaprzeczalny urok...

Czołowe lokaty w kategoriach wiekowych

BIEG NA 2 KM. K5: 1. Zuzanna Milczanowska, 2. Maja Żak, 3. Karolina Frydrych. **K8:** 1. Zuzanna Demkowska, 2. Elena Łuszczewska, 3. Maria Janik. **K11:** 1. Oliwia Stój, 2. Aleksandra Niedzielska, 3. Amelia Zubel. **K15:** 1. Weronika Janicka, 2. Paulina Janik, 3. Amelia Jadczyzyn. **K20:** 1. Emilia Janik, 2. Martyna Wojtanowska, 3. Anna Żak. **K35:** 1. Barbara Milczanowska, 2. Marta Janicka, 3. Agnieszka Frydrych. **K50:** 1. Stanisława Kot, 2. Małgorzata Janik, 3. Elżbieta Olejniczak. **K70:** 1. Anna Wojewódka. **M5:** 1. Mateusz Rocznik, 2. Michał Dołoszycki, 3. Jakub Rocznik. **M8:** 1. Dawid Knurek, 2. Karol Kotlarz, 3. Wojciech Popławski. **M11:** 1. Jan Janicki. **M20:** 1. Taras Kuzhdeba. **M35:** 1. Marcin Rocznik, 2. Lucjan Milczanowski, 3. Jacek Popławski. **M50:** 1. Marian Janik, 2. Maciej Drwięga. **BIEG NA 5 KM. K15:** 1. Katarzyna Pałuk, 2. Zuzanna Kita. **K20:** 1. Natalia Kończyk, 2. Ewelina Fornal, 3. Maria Sarzyńska. **K35:** 1. Angelika Jachimowska, 2. Karolina Matyjasik, 3. Małgorzata Dżugan. **M15:** 1. Bartłomiej Burak, 2. Mateusz Boroń, 3. Tomasz Jadczyzyn. **M20:** 1. Tomasz Pizło, 2. Sylwester Kozłowski, 3. Aleksander Materniak. **M35:** 1. Dariusz Niedzielski, 2. Ernest Horoszko, 3. Bartłomiej Pasionek. **M50:** 1. Daniel Polny, 2. Franciszek Rościński, 3. Marian Janas. **BIEG NA 10 KM. K15:** 1. Rita Pudło. **K20:** 1. Angelika Górka, 2. Weronika Ptasium, 3. Katarzyna Dziuban. **K35:** 1. Magdalena Curzydło, 2. Weronika Wolf, 3. Jolanta Mielnikiewicz. **K50:** 1. Anita Folta. **M15:** 1. Stanisław Rajtar, 2. Szymon Nowak, 3. Bartłomiej Grzybowski. **M20:** 1. Janusz Stadnyk, 2. Szymon Millauer, 3. Damian Najda. **M35:** 1. Jarosław Jachimowski, 2. Krzysztof Roman, 3. Dawid Pazowski. **M50:** 1. Mariusz Mateja, 2. Bogdan Chomiszczak, 3. Jan Folta. **M70:** 1. Henryk Mussur.

Biegi Górskie Sanok

Kolejne wyścigi w naszym mieście już jutro. To oczywiście Biegi Górskie Sanok, ze startem i metą w skansenie.

Na uczestników znów czekają trzy dystanse – Bieg Słonny (50 km), Bieg Orli (30 km) i Dycha (10 km). Szczegóły na str. biegigorskiesanok.pl.

13. Festiwal Biegowy

Udany powrót weterana

Tym razem do Piwnicznej-Zdroju wybrała się czwórka sanoczan. Najlepiej wypadł Marek Nowosielski, wygrywając kategorię M60 podczas Koral Maratonu.

Dla naszego weterana był to pierwszy od roku start na królewskim dystansie, więc sam do końca nie wiedział, jaka jest jego forma. Na szczęście obawy okazały się płonne. Nowosielski finiszował z czasem 3:40.05, co dało mu 23. miejsce generalnie w stawce 80 osób i bezapelacyjne zwycięstwo w grupie wiekowej. Dość powiedzieć, że kolejnego zawodnika wyprzedził o blisko... 20 minut.

W Biegu 7 Dolin na 100 km dzielnie walczył Tomasz SkaWiński. Z wynikiem 12:37.04 niewiele zabrakło mu do czołowej dziesiątki w kat. M40; ostatecznie otworzył drugą. Generalnie przypadła mu 29. lokata na blisko 200 zawodników.

Marek Nowosielski na trasie

W Biegu Górskim na 23 km wystartowali Wioletta i Adam Potoccy, plasując się w trzecich dziesiątkach kat. 40-49 lat.

Międzywojewódzkie Mistrzostwa Młodzików

Zwycięski rzut dyskiem

Podczas imprezy w Krakowie walczyli reprezentanci Małopolski i Podkarpacia. Nieźle wypadły zawodniczki Komunalnych, zajmując sześć medalowych lokat. Najlepiej spisała się Maja Wojtanowska – 1. w rzucie dyskiem i 2. w skoku wzwyż.

Rywalizację dyskobolek Wojtanowska wygrała z wynikiem 30,74 m; bezapelacyjne zwycięstwo, z przewagą ponad 3,5 m! Natomiast w konkursie skoczek było 2. miejsce z wysokością 1,45 m. W obu konkurencjach poprowadziła swoje rekordy. Pozytywnie 2. wywalczyła także Julia Krzanowska, w rzucie oszczepem uzyskując 35,66 m. Dwa razy na podium stanęła też Izabela Sawicka, 3. w wieloskoku (10,23) i skoku w dal (5,00 – strata tylko 1 cm do 2. miejsca i taki sam wynik, jak zawodniczka z 4. pozycji). Medalową kolekcję Komunalnych uzupełnił brąz sztafety 4x100 m (54,49), w składzie Martyna Sieniawska,

Urszula Sobolak, Krzanowska i Martyna Ostrowska).

Pozostałe lokaty zawodniczek Ryszarda Długosza i Zygmunta Futymy w czołowych dziesiątkach: 300 m przez płotki – 4. Urszula Sobolak, skok wzwyż – 4. Oliwia Radwańska, 5. Oliwia Dobosz, wieloskok – 7. Łucja Mrugała, 8. Kamila Wolan, skok w dal – 8. Mrugała, 100 m – 8. Ostrowska, oszczep – 9. Radwańska.

W klasyfikacji punktowej Komunalni zajęli 5. miejsce wśród 35 startujących klubów.

Kolumnę opracował:
BARTOSZ BŁAŻEWICZ

BILARD

Walka dopiero na koniec

Druga kolejka rozgrywek SCB Ligi Amatorskiej długo stała pod znakiem jednostronnych spotkań, czasem nawet bardzo. Sytuację uratował dopiero ostatni dzień rywalizacji, gdy zaczęło iskrzyć na stołach.

W pierwszych dziewięciu meczach tylko raz przegrany zdobył więcej niż 3 frejmy, a było to w zwycięskiej potyczce Roberta Kecka. Najłatwiej punkty zdobyli Marcin Lubieniecki, Zbigniew Reś i Tomasz Skóra, wygrywając po 7:1. Rywali pewnie pokonali również: Zbigniew Gilarski, Marcin Dzik, Grzegorz Jarocki, Grzegorz Rozel i Krzysztof Kadubiec.

Bardziej zacięta walka zaczęła się dopiero w środę, czyli na koniec drugiej serii spotkań. Najpierw Gilarski (wcześniej grał zaległy mecz z inauguracyjnej kolejki) i Jakub Bilas odnieśli zwycięstwa po 7:4, a najciekawsze zostało na sam finisz. Starcie Łukasza Szmyda z Pawłem Kocanem zakończył się podziałem punktów, a o jeden więcej zdobył ten pierwszy.

Grzegorz Jarocki powetował sobie porażkę z inauguracyjnej kolejki

Zbigniew Gilarski – Bartłomiej Długosz 7:2

Marcin Dzik – Maciej Bodziak 7:2

Grzegorz Jarocki – Marek Rogos 7:3

Grzegorz Rozel – Janusz Wojnarowski 7:3

Robert Keck – Paweł Martowicz 7:4

Marcin Lubieniecki – Bartłomiej Długosz 7:1

Zbigniew Reś – Benjamin Wilk 7:1

Tomasz Skóra – Jarosław Dzedzic 7:1

Krzysztof Kadubiec – Marcin Piotrowski 7:3

Zbigniew Gilarski – Wojciech Stawarczyk 7:4

Jakub Bilas – Michał Florian 7:4

Łukasz Szmyd – Paweł Kocan 7:6

KOLARSTWO

Dobra forma „górala”

Dwa udane starty zaliczył ostatnio Michał Gosztyła, zajmując medalowe lokaty na wyścigach górskich w Lubenii i słowackich Raslavicach.

Podczas zawodów Dakar Toyota MTB Lubenia nasz cyklista jechał na dystansie Highlander Race o długości około 30 kilometrów. Ostatecznie finiszując z czasem 1:15.05 wywalczył 3. miejsce w klasyfikacji łącznej wyścigu i 2. w kategorii M3.

Podwójne podium było również w Raslavicach, gdzie Gosztyła ścigał się na krótszym dystansie (29 km). Tym razem z wynikiem 1:20.23 nasz kolarz wywalczył 2. pozycję zarówno generalnie, jak i w kat. wiekowej (niecała minuta straty do zwycięzcy).

W ostatnich wyścigach Michał Gosztyła zajmował medalowe lokaty

Klasa Okręgowa

Stalowy walec w drugiej połowie

Już w pierwszych 45 min nasza drużyna miała wyraźną przewagę, ale brakowało wykończenia akcji, a sędzia nie podyktował dwóch ewidentnych „jedenastek”. Markiewicz bronił się jeszcze przez kilkanaście minut po zmianie stron, ale w końcu „tama pękła”, co spowodowało efekt futbolowego potopu. Dość powiedzieć, że w niewiele ponad pół godziny stalowcy zdobyli aż 6 bramek. Gdyby taka skuteczność utrzymywała się przez cały mecz, byłoby jakieś... 17:0!

Pierwsze dwa gole strzelił Rafał Domaradzki – najpierw z dystansu niemal w okienko, a potem w sytuacji sam na sam z bramkarzem. Również Dawid Czorny dwukrotnie wpisał się do snajperskiego protokołu: po podaniu Szymona Słysz pozostało mu dopełnić formalności, a potem wykorzystał czystą sytuację. W międzyczasie premierowego gola w sanoczkich barwach zdobył Damian Barszczak – celna główka po centrze Piotra Lorenc z wolnego. Pod koniec meczu zwycięstwo przypieczętował Mateusz Wanat, także wygrywając bezpośredni pojedynek z golkipierem gospodarzy.

MARKIEWICZA KROSNO – GEO-EKO EKOBALL STAL SANOK 0:6 (0:0)

Bramki: Domaradzki 2 (57, 63), Czorny 2 (66, 80), Barszczak (68), Wanat (89).
Ekoball Stal: Jagniszczak – S. Słysz, Barszczak (70 Gąsior), Sobol, Mateusz Gawlewicz (80 Mikołaj Gawlewicz) – Wanat, K. Słysz, Lorenc, Domaradzki, Wojdyła (60 Niemczyk) – Czorny.

Drugie w tym sezonie zwycięstwo 6:0, choć jednak inne, niż w meczu z Przełosem Besko, bo tym razem Ekoball wszystkie gole strzelił po przerwie. W drugiej połowie kibice z Krosna mogli mieć wrażenie, że przez ich dzielnicę przejeżdża stalowy walec...

W drugiej połowie stalowcy zagrali z bardzo wysoką skutecznością, pewnie sięgając po punkty

Już w sobotę drużyna Ekoballu zmierzy się na „Wierchach” z Zamczyskiem Odrzykoń. Początek pojedynku o godzinie 16.

Klasa A

Lider nie zwalnia tempa, choć rywale coraz groźniejsi

Pilkarze Wiki (w czerwonych strojach) ponownie zwyciężyli 2:1, jak tydzień wcześniej w Długiem

WIKI SANOK – ORZEŁ BAŻANÓWKA 2:1 (1:0)

Bramki: Piegdoń (17), Pluskwik (65) – D. Pielech (86).
Wiki: Szlachcic – Rajchel, Wityński, Osiniak, Pluskwik – Hryszko (61 Berling), Stanisław, F. Pielech, Piegdoń (82 Piegdoń), Sałaciak (88 Solon) – D. Pielech.

Znów ciężko wywalczone zwycięstwo, bo jak tydzień wcześniej Wiki wygrała tylko 2:1. Najważniejsze jednak, że po pięciu kolejkach ma komplet punktów. Pierwsze bramki w barwach naszej drużyny strzelili Dominik Piegdoń i Szymon Pluskwik.

Na otwarcie wyniku wystarczyło poczekać niewiele ponad kwadrans. Wtedy do bezpiecznej piłki dopadł Piegdoń, trafiając do siatki wolejem może mało precyzyjnym, ale za to z odpowiednią mocą. Druga bramka dla gospodarzy padła po rajdzie Filipa Pielecha, który idealnie wyłożył piłkę Pluskwikowi,

a ten dokończył dzieła uderzeniem z 12 metrów. W ostatnich minutach goście złapali kontakt bramkowy po pięknym strzale Dawida Pielecha z rzutu wolnego. Końcówka meczu była trochę nerwowa, ale piłkarze Wiki utrzymali korzystny wynik, księgując kolejne punkty. Oby tak dalej.

Puchar Polski

Można już skupić się na lidze...

START RYMANÓW – GEO-EKO EKOBALL STAL SANOK 3:1 (0:1)

Bramki: Nikody (60), Macnar (70), Litarowicz (88) – Domaradzki (10).
Ekoball Stal: Jagniszczak – Mateusz Gawlewicz, Lorenc, Gąsior, S. Słysz – Wanat, K. Słysz (75 Zagórda), Domaradzki, Mikołaj Gawlewicz (46 Czorny), Wojdyła (46 Barszczak) – Niemczyk.

Pojedynek najlepszych drużyn krośnieńskiej „okręgówki” dla rywali, którzy w drugiej połowie odwrócili losy meczu, bezlitośnie wykorzystując błędy stalowców. Okazja do rewanżu za miesiąc w ligowej potyczce na „Wierchach”.

Spotkanie rozpoczęło się od rzutu karnego dla Startu, po mocno wątpliwym faulu Maksymiliana Wojdyły. Na

szczęście Mateusz Jagniszczak obronił strzał z „wapna”. Zmarnowana okazja błyskawicznie zemściła się na ryw-

lach, a wynik otworzył Rafał Domaradzki, trafiając w swoim stylu, czyli pięknym strzałem z dystansu w okienko.

Niestety, po przerwie nasi zawodnicy zaczęli popełniać błędy w obronie. Wyrównał były stalowiec Rafał Nikody, do tego w kuriozalny sposób: jego uderzenie wyśladowało na słupku, odbita piłka trafiła zawodnika w twarz, następnie wpadając do siatki. Przy kolejnych golach Nikody zaliczył kornerowe asysty. Najpierw nie popisał się „Jaguś”, źle obliczając lot futbolówki, a Radosławowi Macnarowi pozostało główkować do pustej bramki. W końcu zwycięstwo Startu ekwilibrystyczną główką przypieczętował Paweł Litarowicz.

Podkarpackie ligi młodzieżowe

Połowa meczów wygrana

Trwa dobra seria naszych drużyn, które ostatnio wygrały aż połowę z dziesięciu meczów, notując też dwa remisy. Zwycięstwa odniosły starsze zespoły trampkarzy i młodzików oraz juniorzy młodszy Ekoballu, a także obydwaj roczniki młodzików Akademii Piłkarskiej.

Juniorzy starsi

EKOBALL SANOK – CZARNI 1910 JASŁO 1:4 (0:0)
Bramka: Skiba (70).

Juniorzy młodszy

Grupa 2

EKOBALL SANOK – KARPATY II KROSNO 3:0 wo
Na boisku było 4:4 (bramki: Król 2, Masłowski, Mateja), jednak wynik został zweryfikowany jako walkower ze względu na występ nieuprawnionego zawodnika Karpat.

Grupa 4

AP SANOK – BENIAMINEK KROSNO 1:1 (0:1)
Bramka: Uruski (55).

Trampkarze starsi

EKOBALL SANOK – DYNOWIA DYNÓW 7:1 (3:0)
Bramki: Ziolo 2 (35, 65), Mrozek 2 (39, 75), Wiejowski (26), Tymoczko (56), Firlit (69).

Trampkarze młodszy

STAL RZESZÓW – AP SANOK 5:2 (3:0)
Bramki: Koczera (47), Niecko (52).

Młodzicy starsi

Grupa 1

JSRR JAROSŁAW – AP SANOK 1:1 (1:0)
Bramka: Koczera (37).

UKS SMS STAL MIELEC – AP SANOK 3:6 (1:3)
Bramki: Łuszcz 5 (7, 10, 25, 47, 49), Rygiel (45).

Drużyna młodzików starszych Akademii Piłkarskiej (na niebiesko) jako jedyna rozegrała dwa mecze, zdobywając w nich 4 punkty

Grupa 3

EKOBALL SANOK – PLON KAWĘCZYN 3:0 (0:0)
Bramki: Solecki (39), Kowalik (53), Szelięga (60).

Młodzicy młodszy

Grupa 1

STAL SPEC ŁAŃCUT – AP SANOK 2:6 (1:1)
Bramki: Wroniak 3 (35, 45, 47), Gołbiewski 2 (43, 54), Cichecki (22).

Grupa 3

WOLA ZARCZYCKA – EKOBALL SANOK 4:1 (2:0)
Bramka: Mrugała (40).

Klasa Okręgowa Młodzików

Dwucyfrowka Ekoballu

W drugiej kolejce Ekoball dwucyfrowo rozbił Łęki Dukielskie, odbijając sobie inauguracyjną porażkę w Lesku.

EKOBALL SANOK – ŁĘKI DUKIELSKIE 13:0 (10:0)
Bramki: Friedrich 4 (2, 4, 7, 14), Romaniak 3 (2, 20, 25), Mrugała 2 (8, 14), Gac 2 (22, 55), samobójcza (40), Nasiadka (41).

Kolumnę opracował: **BARTOSZ BŁAŻEWICZ**

PIŁKA NOŻNA

Akademy najlepsi na turnieju w Jarosławiu

Drużyna Akademii Piłkarskiej świetnie zaprezentowała się na Turnieju Orlików Młodszych „Copalnia Talentów” w Jarosławiu, odnosząc zwycięstwo w stawce aż 16 zespołów. Były dwa wyróżnienia indywidualne – królem strzelców został Szymon Świder, a najlepszym bramkarzem Mateusz Gagatko.

Pierwszego dnia rozgrywano mecze grupowe. Akademy pokonały większość rywali, uzyskując pewny awans do finałów. I właśnie w decydującej fazie turnieju nastąpił prawdziwy popis naszej drużyny, która już po przedostatniej serii spotkań zapewniła sobie 1. miejsce, kończąc rywalizację ze stratą zaledwie jednej bramki. Zdecydowaną wyższość ekipy AP musiały uznać m.in. Cracovia Kraków i Ursus Warszawa.

W ślad za sukcesem zespołu poszły oczywiście laury indywidualne. Królem strzelców został Świder, zdobywając aż 19 goli, natomiast bramkarzem turnieju wybrano Gagatkę. Warto też dodać, że najlepszym zawodnikiem

naszej drużyny został Piotr Tarapacki.

– Wynik oczywiście cieszę, jednak bardziej napawa optymizmem fakt, że każdy zawodnik, wchodząc na boisko, daje jakość. Aż czterech graczy z grupy B dostało swoją szansę, pokazując, że ciężką pracą na treningach są w stanie wskoczyć na wyższy poziom – podkreślił trener Jakub Gruszecki.

Zwycięski zespół Akademii Piłkarskiej wystąpił w składzie: Mateusz Gagatko, Łukasz Sieradzki, Mateusz Ćwikła, Filip Grudzień, Filip Józefek, Piotr Tarapacki, Gabriel Kulon, Hubert Stach, Jan Piszko, Tymon Dorotniak, Szymon Świder i Szymon Rzepka.

Akademy na najwyższym stopniu podium turnieju w Jarosławiu

Faza grupowa

AP SANOK – STAL STALOWA WOLA 5:0

Bramki: Świder 2, Józefek 2, Kulon.

AP SANOK – AP WRS UNITED RZESZÓW 3:1

Bramki: Tarapacki 2, Kulon.

AP SANOK – ORLIK PRZEMYŚL 1:3

Bramka: Kulon.

AP SANOK – ZIOMKI RZESZÓW 4:2

Bramki: Świder 3, Tarapacki.

AP SANOK – STAL RZESZÓW 1:1

Bramka: Świder.

AP SANOK – URSUS WARSZAWA 1:1

Bramka: Tarapacki.

AP SANOK – ORZELEK PRZEWORSK 8:3

Bramki: Świder 3, Rzepka, Stach, Grudzień, Kulon, Tarapacki.

Faza finałowa

AP SANOK – KS ZAKOPANE 4:0

Bramki: Tarapacki 2, Świder 2.

AP SANOK – BENIAMINEK RZESZÓW 0:1

AP SANOK – CRACOVIA KRAKÓW 4:0

Bramki: Kulon 2, Świder 2.

AP SANOK – FA NISKO 3:0

Bramki: Świder 3.

AP SANOK – URSUS WARSZAWA 5:0

Bramki: Tarapacki 2, Grudzień, Kulon, Świder.

AP SANOK – STAL RZESZÓW 2:0

Bramki: Józefek, Świder.

AP SANOK – ZIOMKI RZESZÓW 6:0

Bramki: Dorotniak 2, Kulon, Świder, Józefek, Ćwikła.

Kolumnę opracował: **BARTOSZ BŁĄŻEWICZ**

TENIS STOŁOWY

Pod dyktando przyjezdnych

Świetną frekwencję miał Turniej z Okazji 50-lcia Sanockiego Klubu Tenisowego, rozegrany w I Liceum Ogólnokształcącym. Uczestniczyło w nim ponad 100 osób, walczących w trzech grupach. Rywalizacja toczyła się pod dyktando pingpongistów z innych klubów, którzy odnieśli zwycięstwa we wszystkich kategoriach.

Podczas turnieju w kategorii do lat 16 dziewczęta bez respektu walczyły z chłopcami

WĘDKARSTWO

Zawodnik „Jedynki” w zwycięskim zespole

Dobry start naszych zawodników na 39. Jesiennym Lipieniu Sanu, czyli przedostatniej rundzie Muchowego Grand Prix Polski. Drużynowe zwycięstwo odniosła trzecia kadra okręgu z Robertem Tobiaszem w składzie, a tuż za podium uplasował się zespół Trapera Krosno, w całości tworzony przez wędkarzy z sanockich kół.

Wśród blisko setki startujących dwóch muszkarzy „Jedynki” uplasowało się w pierwszej dziesiątce. Miejsce 7. wywalczył Michał Fejkiel (Traper), głównie dzięki wygraniu sektora w ostatniej turze, zaś 10. Tobiasz. Do tego dwaj pozostali zawodnicy Trapera, czyli Bartosz Rapiej i Piotr Sołtyś z „Dwójki”, zajęli odpowiednio pozycje 36. i 41., co łącznie dało im 4. lokatę w klasyfikacji drużynowej. Dość pechowo, bo strata do podium była minimalna

– 3. Neptun Gdańsk miał tyle samo punktów, wygrywając jednak „małym” bilansem. Najlepsza okazała się trzecia kadra okręgu krośnieńskiego z Tobiaszem w składzie, bo wszyscy jej zawodnicy uplasowali się w czołowej dwudziestce klasyfikacji indywidualnej.

W punktacji krajowego GP na pozycji 2. plasuje się Fejkiel, jednak przed kończącym sezon Mistrzostwami Polski jego strata do lidera jest spora. Ponadto 12. miejsce zajmuje Tobiasz, a 28. Rapiej.

Zwycięska drużyna okręgu z Robertem Tobiaszem (pierwszy z lewej)

ŻEGLARSTWO

Finał Pucharu Soliny

Dobiegł końca sezon Pucharu Soliny. Podczas finałowych regat w Polańczyku (VI eliminacja) miejsca na podiach wywalczyli Marek Sawicki i Ronald Czyż z Naftowca oraz Waclaw Skiba z Bieszczadzkiego Towarzystwa Żeglarskiego.

Marek Sawicki na łodzi „Elcom” wywalczył 2. miejsce w klasie T3

Tydzień wcześniej, podczas przedostatniej rundy pucharowych zmagani, nie mieliśmy medalowych lokat, co zdarza się dość rzadko. Rehabilitacja nastąpiła w ostatni weekend. W czołowej klasie T3 uplasowało się dwóch naszych zawodników, bo 2. pozycję wywalczył Sawicki (2. miejsca w większości z pięciu wyścigów), zaś 3. Skiba (2. i dwa razy 3.).

Ponadto 7. był Jacek Lubas z BTŻ-u (m.in. 3. w przedostatnim biegu). Pewne zwycięstwo odniósł Michał Malinowski z Polańczyka, wygrywając prawie wszystkie starty.

W klasie turystycznej rozegrano tylko jeden wyścig, a jako 3. finiszował Czyż.

Wyniki w klasyfikacjach końcowych pucharu Soliny nie zostały jeszcze opublikowane.

TENIS

Dla dzieci i dorosłych

W najbliższy weekend rozegrany zostanie Turniej z Okazji 50-lcia Sanockiego Klubu Tenisowego.

Na sobotę zaplanowano singlowe zmagania dzieci do 12 lat (godz. 9) i młodzieży do 18 lat (godz. 13). Organizatorzy zapowiadają nagrody dla każdego uczestnika. Natomiast w niedzielę (godz. 9) debiutowa rywalizacja dorosłych w dwóch grupach – open i 100+ (łącznie wiek obu zawodników). Wpisowe to 40 zł od pary.

